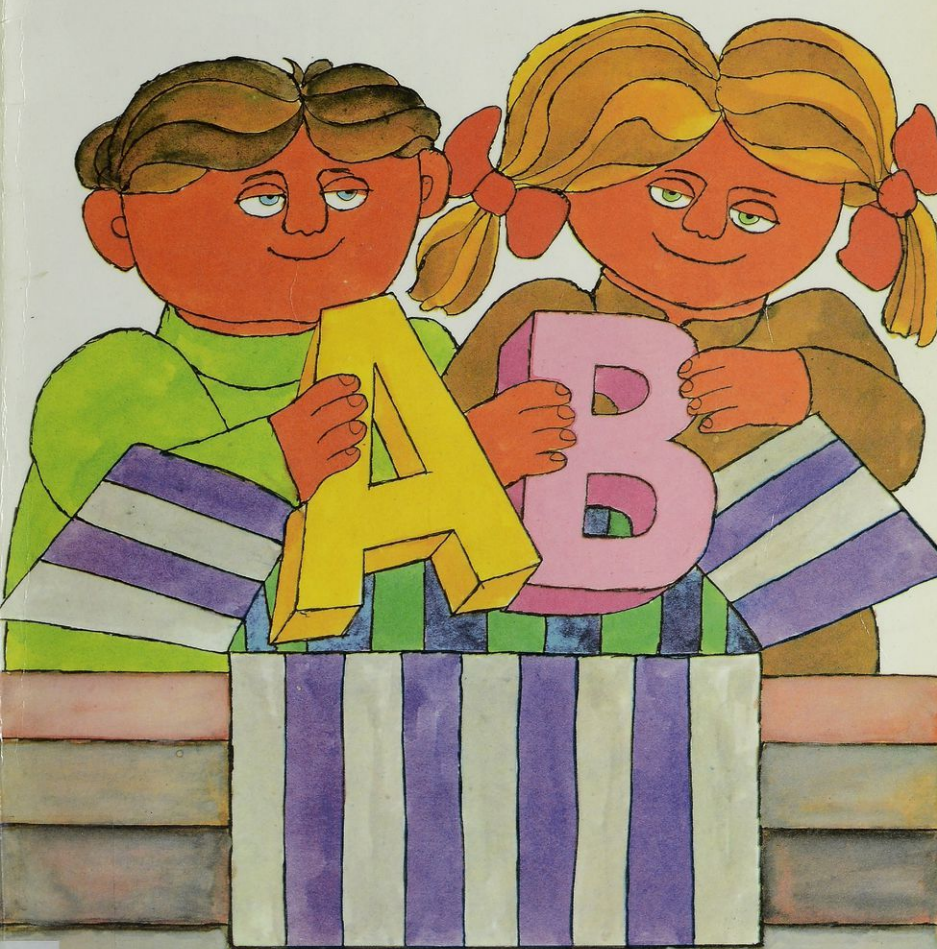

άλφαβητάριο

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ 2

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ 1980

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΒΟΝΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ἀνθο-
βητά-
ριο

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΤΕΥΧΟΣ 2

Κείμενα-ασκήσεις : Θ. Μπλούνας
Τ. Σκλήρης
Ν. Άφαντενός
Εικονογράφηση : Ά. Καναβάκης
Έποπτεία : Κ. Χάρης

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑ 1980

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΒΟΥΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΕΤΗ ΕΤΕΡΜΑΝΙΑ
ΤΕΥΧΟΣ 2

Κείμενα διδασκαλίας 8 Μαθητών
Τ. Σαράντος
Η. Αργυρίου
Χρυσή

Μέ απόφαση της Έλληνικής Κυβερνήσεως τά διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, Γυμνασίου καί Λυκείου τυπώνονται από τόν Όργανισμό Έκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων καί μοιράζονται ΔΩΡΕΑΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Τό Β' τεύχος του άλφαβηταρίου, πού γράφτηκε ειδικά γιά τά Έλληνόπουλα τής Δυτ. Γερμανίας, πρίν πάρει τήν όριστική μορφή του, δοκιμάστηκε πειραματικά, όπως καί τό Α' τεύχος γιά δύο σχολικά έτη, σέ ένα μικρό άριθμό τμημάτων Έλλήνων μαθητών τής Α' τάξεως.
2. Τά 47 μαθήματα του Β' τεύχους θεματικά άποτελούν συνέχεια τών 54 μαθημάτων του Α' τεύχους καί αναφέρονται, κατά κανόνα, στό άμεσο τοπικό — φυσικό καί κοινωνικό — περιβάλλον πού μεγαλώνουν τά παιδιά γιά τά όποία προορίζεται τό άλφαβητάριο.
3. Τά περισσότερα από τά μαθήματα αύτά περιλαμβάνουν ένα μικρό άριθμό άσκήσεων, πού άποβλέπουν κυρίως στόν έλεγχο καί στήν έμπέδωση τής κατανόησης τών περιεχομένων κάθε κειμένου, αλλά καί στό νά παρωθήσουν τούς μαθητές σέ άσκηση του προφορικού καί γραπτού λόγου.
4. Όπως αναφέρεται καί στόν πρόλογο του Α' τεύχους, οί δάσκαλοι τών τμημάτων μητρικής γλώσσας, πού διαθέτουν έτησίως γιά τή διδασκαλία τών έλληνικών μόνο 120 διδακτικές ώρες, καθώς καί οί συνάδελφοί τους πού διαθέτουν άκόμα πιό περιορισμένο χρόνο γιά τή διδασκαλία του ίδιου μαθήματος σέ τμήματα συνδιδασκόμενων τάξεων, πρέπει νά έξαντλήσουν όποσδήποτε τά μαθήματα του Α' τεύχους, μέ τά όποία καλύπτεται καί ή προβλεπόμενη γιά τήν Α' τάξη ύλη τής γραμματικής. Στίς διδακτικές ώρες πού θά άπομείνουν μετά τή διδασκαλία τών μαθημάτων του Α' τεύχους, οί δάσκαλοι τής κατηγορίας αύτής θά διδάξουν εύκαιριακά όρισμένο μόνο από τά μαθήματα του Β' τεύχους. Πόσα θά είναι τά μαθήματα αύτά θά έξαρτηθεί από τό διατιθέμενο χρόνο.
Άντίθετα, οί δάσκαλοι τών τμημάτων προπαρασκευαστικών ή δίγλωσσων τάξεων, πού διαθέτουν γιά τή διδασκαλία του μαθήματος τών έλληνικών περισσότερο χρόνο, έχουν τήν εύχέρεια, όχι μόνο νά καλύψουν άνετα τήν ύλη του Β' τεύχους, αλλά καί νά διδάξουν συμπληρωματικά ένα μεγάλο άριθμό κατάλληλων γιά τήν τάξη αύτή κειμένων, πού θά επιλέξουν οί ίδιοι από τό Α' τεύχος του άνθολογίου του ΟΕΔΒ ή από άλλες πηγές.
5. Η διάρκεια τής διδασκαλίας κάθε μαθήματος του Β' τεύχους σέ μαθητές πού φοιτούν σέ τμήματα μητρικής γλώσσας ή σέ τμήματα συνδιδασκόμενων τάξεων δέν θά ύπερβαίνει άναγκαστικά τή μία διδακτική ώρα. Στή διάρκεια τής ώρας αύτής ο δάσκαλος είναι ύποχρεωμένος νά περιοριστεί στό κείμενο του κάθε μαθήματος καί στίς βασικότερες από τίς άσκήσεις του, πού μπορεί νά γίνουν προφορικά ή καί γραπτά σέ πολύ σύντομο χρόνο. Οί ύπόλοιπες άσκήσεις κάθε μαθήματος μπορεί νά γίνονται, στήν περίπτωση αύτή, από τούς μαθητές κατά τό χρόνο τών σιωπηρών έργασιών στο σχολείο ή στο σπίτι, πρέπει όμως νά έλέγχονται άπαραιτήτως, από τό δάσκαλο.
Στά τμήματα τών προπαρασκευαστικών ή δίγλωσσων τάξεων ή διδασκαλία πολλών από τά μαθήματα του Β' τεύχους μπορεί νά διαρκέσει περισσότερο χρόνο, όποσδήποτε όμως δέν πρέπει νά ύπερβεί τό δίωρο γιά καθένα, γιατί ύπάρχει ο κίνδυνος νά γίνει τό μάθημα άνιαρό. Στή διάρκεια τών διδακτικών ώρών, οί δάσκαλοι τών τμημάτων τής κατηγορίας αύτής μπορούν όχι μόνο νά έπεξεργαστούν μέ άνεση τό κείμενο καί τίς ένδεικτικές άσκήσεις κάθε μαθήματος στο σχολείο, αλλά καί νά συμπλη-

ρώσουν τις ασκήσεις του βιβλίου με παρόμοιες και με άλλες εργασίες που θα έπινόησουν οι ίδιοι.

Δεδομένου ότι η προβλεπόμενη ύλη της γραμματικής εξαντλείται με τα μαθήματα του Α' τεύχους και το Β' τεύχος δεν περιλαμβάνει παρά ελάχιστες ασκήσεις γραμματικής και συντακτικού, πολλές από τις ασκήσεις της κατηγορίας αυτής που θα έπινόησουν οι δάσκαλοι πρέπει να αποβλέπουν στην επανάληψη των γνωστών ήδη στους μαθητές γραμματικών φαινομένων. Έξάλλου, από τις ποικίλες δραστηριότητες που είναι δυνατό να έπινθηθούν, δεν πρέπει να λείπει και η δραματοποίηση. Κι αυτό, γιατί αρκετά από τα κείμενα του Β' τεύχους, όπως διαπιστώθηκε κατά την πειραματική εφαρμογή του, προσφέρονται ιδιαίτερα για το σκοπό αυτό.

6. "Όπως είναι γενικά παραδεκτό, η πραγματοποίηση των στόχων της διδασκαλίας του γλωσσικού μαθήματος, δεν εξαρτάται μόνο από την καταλληλότητα των περιεχομένων των σχετικών διδακτικών βιβλίων, αλλά, κυρίως, από τη διδακτική ικανότητα και την εύσυνειδησία του δασκάλου που τα χρησιμοποιεί. Από την άποψη αυτή η επιτυχής χρήση του αλφαβηταρίου προϋποθέτει απαραίτητα τον προγραμματισμό της όλης εργασίας από το δάσκαλο, την ανάλογη προετοιμασία για τη διδασκαλία κάθε ένότητας, την επιλογή ή τη συμπλήρωση των ένδεικτικών ασκήσεων και δραστηριοτήτων που υπάρχουν στο βιβλίο — ανάλογα με το χρόνο που διατίθεται για τη διδασκαλία κάθε μαθήματος και το επίπεδο της συγκεκριμένης τάξεως — και τέλος, όπως ήδη προαναφέρθηκε, τον έλεγχο και τη διόρθωση κάθε γραπτής εργασίας που ανατίθεται στους μαθητές.

Ξημέρωσε

Ντρίιν, ακούγεται τό ξυπνητήρι
στό δωμάτιο του Μίμη.

Χτυπάει συνέχεια σάν νά λέει:

— Ξύπνα, Μίμη!

‘Η νύχτα πέρασε.

Ξημέρωσε μιά καινούρια μέρα.

“Ωρα νά έτοιμαστείς γιά τό σχολείο.

‘Ο Μίμης σηκώνεται άμέσως
καί πηγαίνει στό μπάνιο.
‘Εκεῖ πλένεται καλά, γιατί
θέλει νά εἶναι πάντα καθαρός.
Ξέρει ὅτι ἡ καθαριότητα
εἶναι υὔγεία.

1. Τί ἔλεγε τό ξυπνητήρι;
2. Τί ἔκανε ὁ Μίμης μόλις ἄκουσε τό ξυπνητήρι;
3. Γιατί ὁ Μίμης θέλει νά εἶναι πάντα καθαρός;
4. Τί κάνεις ἐσύ κάθε πρωί;

Τά παιδιά ντύνονται μόνα τους.

Σέ λίγο ό Μίμης βρίσκεται
καί πάλι στό δωμάτιό του
κι άρχίζει νά ντύνεται.
Βλέπετε, τώρα μεγάλωσε!
Δέν εΐναι μωρό,
όπως ό μπέμπης,
πού τά περιμένει όλα
άπό τή μαμά.

Τήν ΐδια ώρα ντύνεται στό δωμάτιό της
καί ή Λένα.

Ντύνεται καί αϋτή μόνη της
σιγοτραγουδώντας:

Κάθε μέρα τό πρωί,
μόλις σηκωθῶ,
πάω νά πλυθῶ
κι ὕστερα στό πί καί φί
μόνη νά ντυθῶ.

Κι ή μαμά μόλις μέ δεΐ
όμορφο πολύ
σάν μικρό κουκλί
«καλημέρα» θά μοῦ πει,
μ' ἕνα της φιλί.

Θάνος Μπλούνας

Πρωινή προσευχή

Κάθε πρωί η Λένα προσεύχεται.
Σήμερα λέει μιά προσευχούλα
πού έμαθε στο σχολείο της:

Παναγίτσα, καλημέρα.
Πάλι σέ παρακαλώ
φύλαγέ με, φώτιζέ με,
κάνε με παιδί καλό.

Φύλαγε τόν πατερούλη
νά 'ναι πάντοτε καλά.
Κάνε τή γλυκιά μανούλα
όλο νά χαμογελά.

Καί σέ όλα τά παιδάκια
τοῦ σχολειοῦ μας τά μικρά
καί σέ όλους τούς ανθρώπους
δῶσε σήμερα χαρά.

Θάνος Μπλούνας

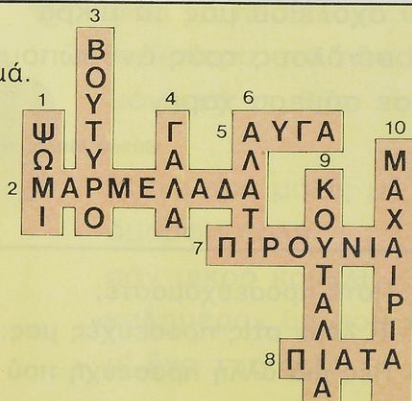
1. Πότε προσευχόμαστε;
2. Τί λέμε στίς προσευχές μας;
3. Πές μιά ἄλλη προσευχή πού έμαθες στο σχολείο.

Τρῶνε τό πρωινό τους

- “Έτοιμο τό πρωινό σας, παιδιά, λέει ἡ μαμά.
- Κι ἐμεῖς ἔτοιμοι εἵμαστε, μανούλα, λέει χαμογελαστός ὁ Μίμης.
Σέ λίγο τά παιδιά κάθονται
στή θέση τους γιά τό πρωινό τους.
Ἡ Λένα κοιτάζει πάνω στό τραπέζι
τά πράγματα πού τούς ἐτοίμασε
ἡ μαμά καί σκέφτεται.
«Πόσο μᾶς φροντίζει ἡ μανούλα μας!
Πόσο μᾶς ἀγαπάει!
Τί καλή πού εἶναι!»

Νά τό τραπέζι
πού ἐτοίμασε ἡ μαμά.
Τί εἶχε ἐπάνω;

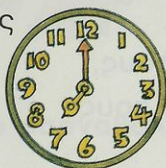
Πῶς περνοῦν τή μέρα τους

Στίς 8 ἡ ὥρα ὁ Μίμης μέ τή Λένα
βρίσκονταν στό σχολεῖο.
Σήμερα μίλησαν στήν τάξη
γιά τό ρολόι καί τήν ὥρα.

Μετά ἡ δασκάλα τοὺς διάβασε
ἀπό ἓνα βιβλίο, πῶς περνοῦν τή μέρα τους
ὁ Μάρτιν μέ τήν Γκάμπη.
Νά τί διάβασε ἡ δασκάλα:

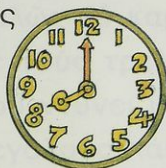
Τό πρωί:

Στίς

σηκώνονται, πλένονται, κάνουν
προσευχή, τρῶνε τό πρωινό τους
καί πηγαίνουν στό σχολεῖο.

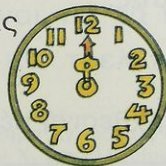
Στίς

μπαίνουν στήν τάξη τους
καί κάνουν μάθημα.

Τό μεσημέρι:

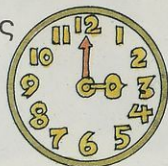
Στίς

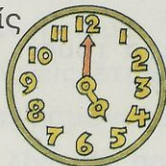
σκολᾶνε ἀπό τό σχολεῖο,
ἐπιστρέφουν στό σπίτι τους
καί τρῶνε τό φαγητό τους
μέ ὄρεξη.

Τό απόγευμα:

Στίς μελετοῦν τά μαθήματά τους
γιά τήν ἄλλη μέρα.

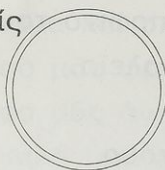

Στίς βλέπουν τηλεόραση, παίζουν
ἢ βοηθοῦν στίς δουλειές
τόν μπαμπά καί τή μαμά.

Τό βράδυ

Στίς λένε καληνύχτα σέ ὅλους,
κάνουν τήν προσευχή τους
καί πᾶνε γιά ὕπνο».

1. Μπορεῖς νά πεῖς κι ἐσύ πῶς περνᾷς τή μέρα σου;
"Ἀρχισε ἔτσι: Κάθε πρωί σηκώνομαι στίς...
2. Τί κάνει κάθε μέρα ὁ μπαμπάς σου;
3. Τί κάνει κάθε μέρα ἡ μαμά σου;
4. Γράψε μέ λίγα λόγια, πῶς πέρασες τή χθεσινή μέρα.

Τό καρναβάλι

Καλῶς τό καρναβάλι
μέ τούς τρελούς χορούς
πού ντύνει μασκαράδες
μεγάλους καί μικρούς.

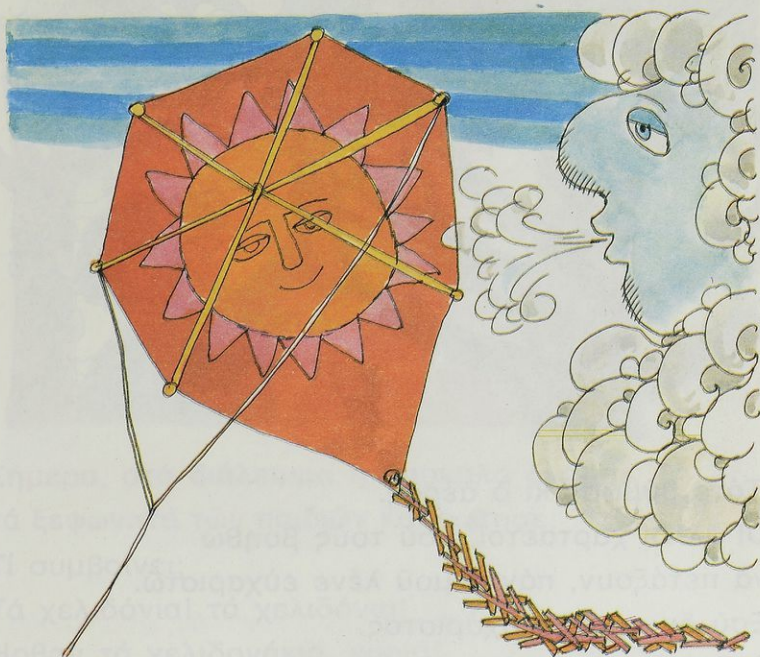
Καλῶς το πού σκορπάει
κορδέλες κομφετί
εἶναι γιά τά παιδάκια
ἢ πιό τρελλή γιορτή.

Ποίημα ἀγνώστου, ἀπό τή συλλογή «Σπίνои καί Καρδερίνες»
τῶν Χ. Σακελλαρίου καί Α. Καψάσκη-Λάμπρου.

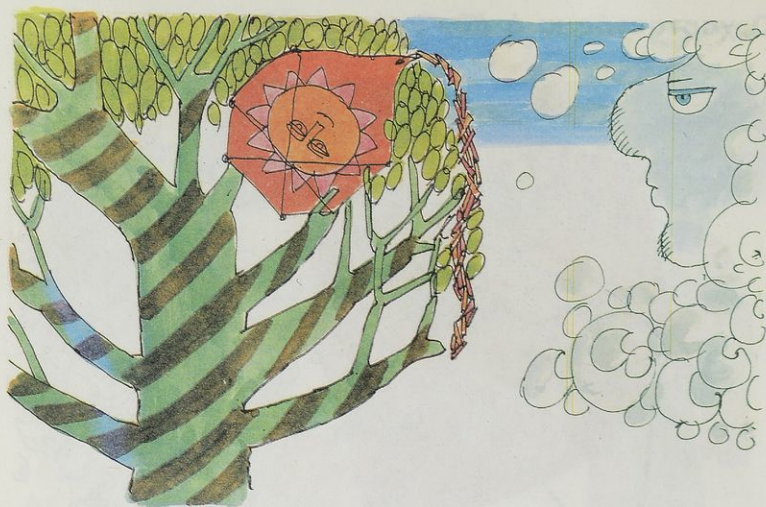

- 1) Τίς Ἀποκριές πολλοί ντύνονται μασκαράδες.
Αὐτό εἶναι ἓνα «ἔθιμο», δηλαδή μιά συνήθεια.
Τί ἄλλα ἀποκριάτικα ἔθιμα ἔχουν στή Γερμανία;
Τί ἄλλα ἔθιμα ἔχουν στήν Ἑλλάδα αὐτές τίς μέρες;
Τό κομφετί λέγεται καί χαρτοπόλεμος. Γιατί;
- 2) Πόλεμος μέ χαρτί=χαρτοπόλεμος.
Πόλεμος μέ χιόνι= πόλεμος.
Πόλεμος μέ πέτρες= πόλεμος.
Ποίός ἀπό τοὺς πολέμους αὐτοὺς σοῦ ἀρέσει;

‘Ο χαρταετός κι ό άέρας (παραμύθι)

- “Ένας χαρταετός έκανε κάποτε
τό πρώτο του ταξίδι.
Μέ τή βοήθεια του άέρα
άνέβηκε πολύ ψηλά στόν ούρανό.
Δέν ήταν όμως εύχαριστημένος.
— Φύσα πιό δυνατά! έλεγε συνέχεια στόν άέρα.
Μή σταματάς καθόλου.
Σέ μιά στιγμή ό άέρας είπε:
— Θά σταματήσω λίγο νά ξεκουραστώ.
“Υστερα συνεχίζουμε.
— Είσαι τεμπέλης, είπε θυμωμένος ό χαρταετός.

Τότε θύμωσε κι ό άέρας.
—Οί άλλοι χαρταετοί, πού τούς βοηθώ
νά πετάξουν, πάντα μου λένε εύχαριστώ.
’Εσύ όμως είσαι άχάριστος.
Σου άξίζει τιμωρία κι όχι βοήθεια.
’Ετσι είπε ό άέρας.
Κι άπότομα σταμάτησε νά φυσάει.
’Ο άχάριστος χαρταετός έκανε μιά τούμπα
κι έπεσε σάν βολίδα πάνω
στά κλαδιά ένός δέντρου.
’Από τότε δέν ξαναπέταξε πιά.

1. Γιατί ήταν άχάριστος ό χαρταετός;
2. Πώς τιμωρήθηκε;
3. Μήπως υπάρχουν καί παιδιά
σάν τό χαρταετό;

Τά χελιδόνια καί ἡ ἀνοιξη

Σήμερα, στό διάλειμμα, ἡ δασκάλα ἄκουσε
τά ξεφωνητά τῶν παιδιῶν καί ρώτησε:

— Τί συμβαίνει;

— Τά χελιδόνια! τά χελιδόνια!

Ἦρθαν τά χελιδονάκια, κυρία!

ἀπάντησαν χαρούμενα τά παιδιά.

— Τά βλέπω, εἶπε ἡ δασκάλα χαμογελώντας.

Ἦρθαν, ὅπως κάθε χρόνο,

γιά νά μᾶς ποῦν πῶς ἔρχεται ἡ ἀνοιξη.

— Ἀνοιξη στή Γερμανία!

ἔκανε ὁ Γιάννης.

Ἐδῶ ὅλο συννεφίες καί βροχές ἔχουμε.

— Ἐρχεται κι ἐδῶ, εἶπε ἡ δασκάλα.

Ἀργεῖ λίγο, ὅπως ἄργησαν καί τά χελιδόνια,
ἀλλά ἔρχεται.

Δέν προσέξατε τά κλαδιά τῆς ἀγριοκαστανιάς;

Τά παιδιά κοίταξαν ψηλά
τά κλαδιά του δέντρου
καί ξεφώνισαν.

— “Εβγαλαν φυλλαράκια καί
μπουμπούκια!

— Εϊδате; εϊπε ή δασκάλα.

Σέ λίγες μέρες θά ζεστάνει ό ήλιος.

Τά μπουμπούκια στά δέντρα
θά γίνουν λουλούδια.

‘Η γή θά σκεπαστεϊ κι αὐτή
ἀπό καταπράσινο χορτάρι
καί λογῆς λογῆς ἀγριολούλουδα.

Πάνω ἀπ’ τά λουλούδια θ’ ἀρχίσουν νά πετοῦν
μέλισσες καί πολύχρωμες πεταλούδες.

Καί πάνω στόν οὐρανό τά χελιδόνια κι ἄλλα
γλυκόλαλα πουλάκια θά λένε διαρκῶς τραγούδια
στήν ἄνοιξη.

Στήν πιό ὁμορφη ἐποχή τοῦ χρόνου.

1. Βάλε τίς λέξεις στή σωστή σειρά καί γράψε προτάσεις.

μας	ἄνοιξη	τά	φέρνουν	χελιδόνια	τήν
-----	--------	----	---------	-----------	-----

τοῦ	πιό	ὁμορφη	ή	εἶναι	ἐποχή	ή	χρόνου	ἄνοιξη
-----	-----	--------	---	-------	-------	---	--------	--------

2. ἄγρια καστανιά = ἀγριοκαστανιά

ἄγρια λουλούδια =

(μέ) πολλά χρώματα =

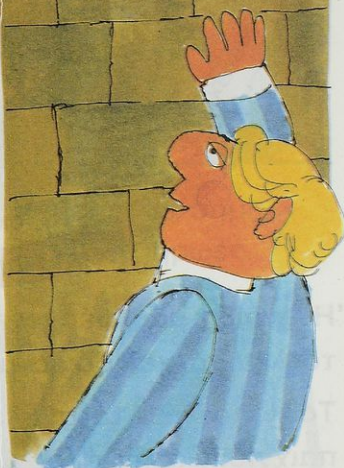
Καλῶς ἦρθες, χελιδόνι

Ἦρθε τό χελιδονάκι
πάλι φέτος ἀπ' τὰ ξένα.
«Τρίλι-τρίλι» χαιρετάει
τῇ φωλίτσα του καί μένα.

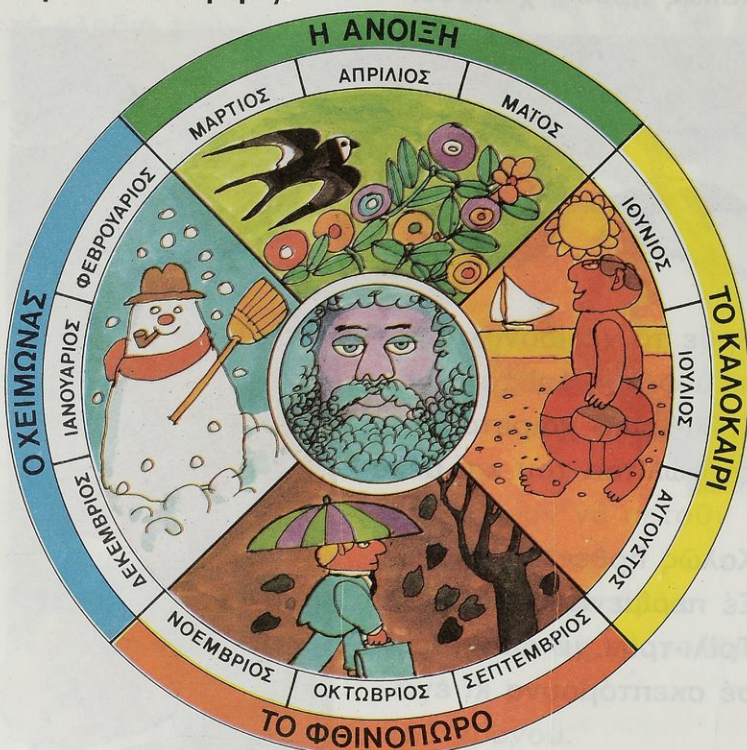
- Καλῶς ἦρθες, χελιδόνι.
Σέ περίμενα καιρό.
- Τρίλι-τρίλι, μ' ἀπαντάει,
σέ σκεπτόμουνα κι ἐγώ.
- Χελιδόνι ἀγαπημένο,
φέρνεις δῶρα στά παιδιά;
- Τρίλι-τρίλι, φέρνω πάλι
ἄνοιξη καί Πασχαλιά.

Θάνος Μπλούνας

1. Ἀπό ποῦ ἦρθε τό χελιδόνι;
2. Τί ἔφερε τό χελιδόνι στά παιδιά;
3. Ἀγαπᾷς τά χελιδόνια; Γιατί;

‘Η ρόδα πού γυρίζει

‘Η άνοιξη μᾶς φέρνει τὰ λουλούδια,
τό λέν τὰ χελιδόνια μέ τραγούδια.
Τό καλοκαίρι τὰ σχολειά θά κλείσουν,
παιχνίδια στήν ἀκρογιαλιά θ’ ἀρχίσουν.
Βροχοῦλες τό φθινόπωρο θά φέρει,
θ’ ἀνοίξουν τὰ σχολειά. Ποιός δέν τό ξέρει;
Κι ἂν ὁ χειμώνας θά μᾶς φέρει χιόνια,
θά λιώσουν· θά ξανάρθουν χελιδόνια.

Θάνος Μπλούνας

25 Μαρτίου

Σήμερα ή δασκάλα εξήγησε στά παιδιά
τί γιορτάζουμε στίς 25 Μαρτίου.

“Όλα άκουγαν μέ προσοχή.

Κι όλα κατάλαβαν, γιατί οί “Ελληνες
έχουν αύτή τή μέρα διπλή γιορτή.

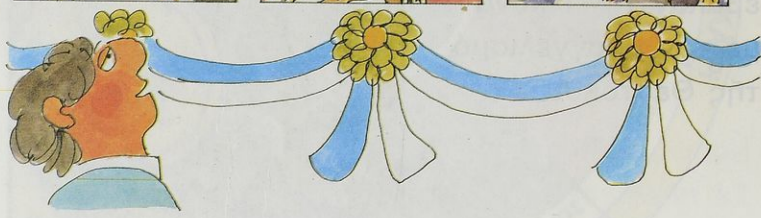
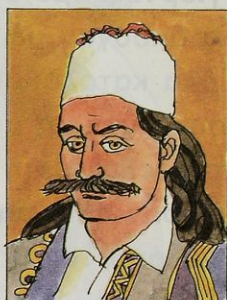
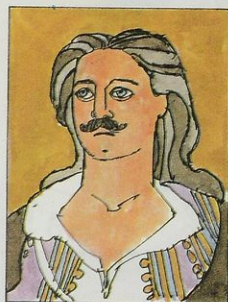
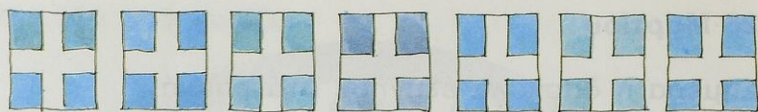
“Όταν τελείωσε ή δασκάλα,
στόλισαν όλοι μαζί τήν τάξη τους.

Πάνω άπό τόν πίνακα
έβαλαν τήν εικόνα
μέ τόν Εύαγγελισμό
τής Θεοτόκου.

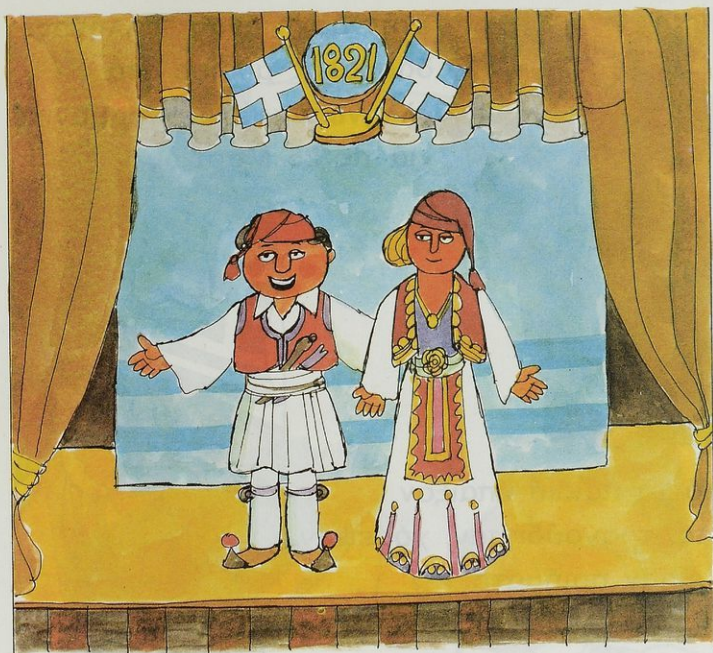
Γύρω γύρω στούς τοίχους, ανάμεσα σέ σημαι-
οϋλες, κρέμασαν τίς εικόνες μέ τούς ήρωες.

‘Ο Ήλιος κοιτάζει τό Διάκο,
τόν Κολοκοτρώνη, τόν Καραϊσκάκη
καί τούς ἄλλους ἥρωες καί σκέφτεται:
«Τί γενναῖα παλικάρια πού ἦταν ὅλοι!
Πόσο ἀγαποῦσαν τήν πατρίδα!
Πόσο ἀγωνίστηκαν γιά τή λευτεριά της!».

1. Τί ξέρεις γιά τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου;
2. Τί ἔκαναν ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Διάκος
καί οἱ ἄλλοι ἥρωες;

Γιορτή στο σχολείο

Τήν Κυριακή όλοι οί “Έλληνες
μαζεύτηκαν στό σχολείο.

Μαζί τους ήρθαν καί πολλοί Γερμανοί.

Ήρθαν όλοι, γιά νά γιορτάσουν μέ τούς
“Έλληνες μαθητές τήν έθνική μας γιορτή.

Ή μεγάλη αίθουσα του σχολείου ήταν
στολισμένη μέ έλληνικές σημαίες.

Τά παιδιά ήταν ντυμένα μέ
τίς έθνικές μας στολές.

“Όλα έλαμπαν από χαρά.

Στήν αρχή ένας Έλληνας δάσκαλος μίλησε στα έλληνικά καί στα γερμανικά γιά τίς 25 Μαρτίου.

Μετά τά παιδιά έπαιξαν σκέτς, τραγούδησαν, χόρεψαν καί είπαν ποιήματα.

— Συγχαρητήρια, παιδιά. καί τοῦ χρόνου! είπαν ὅλοι στό τέλος.

1. μαζεύτηκαν

έθνική στολή

έθνική γιορτή

25 Μαρτίου

συγκεντρώθηκαν

2. Γιατί ή γιορτή γιά τίς 25 Μαρτίου έγινε τήν Κυριακή;

3. Πώς ήταν ή αἶθουσα;

4. Τί έκανε ὁ δάσκαλος;

5. Τί έκαναν τά παιδιά;

25 Μαρτίου

Στήν ωραία γιορτή
τή μεγάλη,
έγώ ψηλά τό κρατῶ
τό κεφάλι.

Τά γαλάζια φορῶ
τί ώραϊα!
καί στό χέρι κρατῶ
τή σημαία.

Κ.Καλαπανίδας

Πρωταπριλιά

‘Η Λένα τρώει τό πρωινό της.

‘Ο Μίμης κοιτάζει από τό παράθυρο
στό δρόμο καί φωνάζει:

— Λένα, τρέξε γρήγορα!

Θά χάσεις.

— Τί συμβαίνει; ρωτάει ή Λένα.

— Μπροστά στό ταχυδρομείο
είναι ἓνα σκυλάκι μέ δυό ούρές!
λέει ό Μίμης.

‘Η Λένα πετάγεται άμέσως άπό τή θέση της
καί τρέχει στό παράθυρο.

— Ποῦ εἶναι; Ποῦ εἶναι τό σκυλάκι μέ
τίς δυό οὐρές; ρωτάει περίεργη.

— Νά το, τῆς λέει ὁ Μίμης γελώντας
καί τῆς δείχνει τό ἡμερολόγιο.

Πρωταπριλιά, Λένα!

Σέ γέλασα!

Καλό μήνα.

Τήν πρωταπριλιά πολλοί ἄνθρωποι λένε
«ψεματάκια». Αὐτό εἶναι ἓνα ἔθιμο.
Ἐνωση καθεμιά ἀπό τίς παρακάτω γιορτές μέ τό
ἔθιμο πού τῆς ταιριάζει:

γιορτές

Χριστούγεννα

Ἀποκριές

Πάσχα

Πρωτομαγιά

ἔθιμα

μασκαράδες

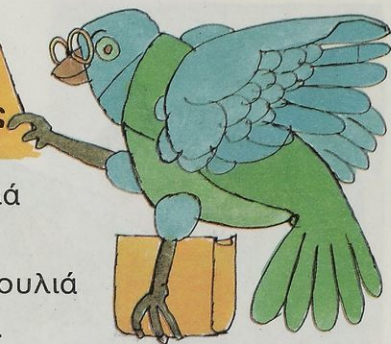
λουλούδια-στεφάνια

κάλαντα

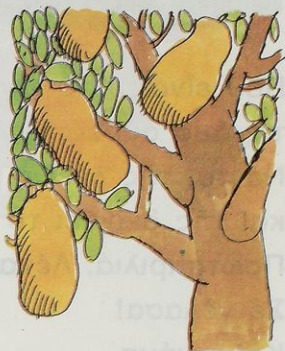
κόκκινα αὐγά

Τά παραμύθια τῆς Πρωταπριλιᾶς

Μᾶς ἦρθε ἡ Πρωταπριλιά
πού λέει «ψεματάκια»
καί λέει πῶς τώρα τά πουλιά
μαθαίνουν γραμματάκια.

Πουλάκι, λέει, μέ γυαλιά
πῶς εἶδε στό σχολεῖο,
πού 'χε ἀνθρώπινη λαλιά
καί διάβαζε βιβλίο.

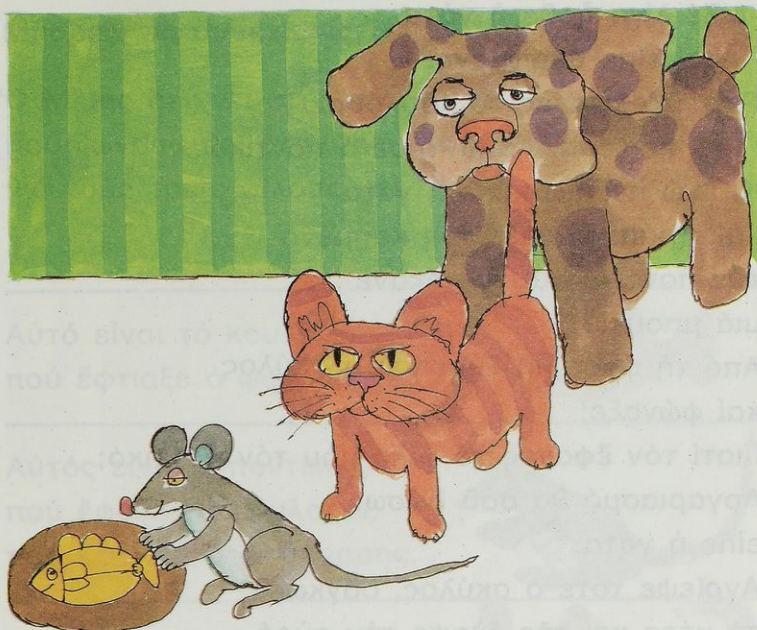
Πῶς εἶδε, λέει, καί μιά μηλιά
γεμάτη κολοκύθια
καί δύο ποντίκια μιά σταλιά
νά βράζουνε ρεβύθια.

Κι ἐμεῖς τῆς λέμε γελαστά:
— Τί λές, καλέ; Ἀλήθεια;
'Εμεῖς, κυρά μου, ὅλ' αὐτά
τά λέμε παραμύθια.

Θάνος Μπλούνας

Σκέψου μερικά ἀστεῖα ψεματάκια
πού μποροῦν νά εἰπωθοῦν τήν πρωταπριλιά.

Οί τρεις φίλοι (παραμύθι)

Κάποτε ο σκύλος, η γάτα και
ο ποντικός ήταν φίλοι.

Μιά μέρα όμως ένας φούρναρης
έφτιαξε για τη γάτα του ένα κουλούρι,
πού έμοιαζε μέ ψάρι.

Όταν γύρισε στό σπίτι του ο φούρναρης,
άφησε τό κουλούρι στό πιατάκι
της γάτας και πήγε για ψώνια.

Μόλις μυρίστηκε τό κουλούρι ο λιχούδης
ο ποντικός ανέβηκε στό πιατάκι και,
χρίτς, χρίτς, χρίτς, τό έφαγε όλο.

Σέ λίγο ήρθε ή γάτα

καί είπε θυμωμένη:

— Γιατί τό έφαγες τό κουλούρι;

— Γιατί πεινούσα, άπάντησε ό ποντικός.

— Κι έγώ πεινάω, είπε ή γάτα

καί, χράπ! άρπαξε τόν καημένο

τόν ποντικό καί τόν έκανε

μιά μπουκιά.

Άπό τή φασαρία ξύπνησε ό σκύλος

καί φώναξε:

— Γιατί τόν έφαγες τό φίλο μου τόν ποντικό;

— Λογαριασμό θά σοῦ δώσω;

είπε ή γάτα.

Άγρίεψε τότε ό σκύλος, δάγκωσε

τή γάτα καί τής έκοψε τήν ουρά.

Άπό τότε οί γάτες κυνηγοῦν τούς ποντικούς

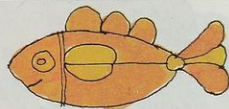
καί οί σκύλοι κυνηγοῦν τίς γάτες.

Μπορείς νά συνεχίσεις;

Ο Μίμης δείχνει στη Λένα αυτά
πού ζωγράφισε, όταν άκουσε τό παραμύθι
γιά τούς τρεῖς φίλους καί λέει:

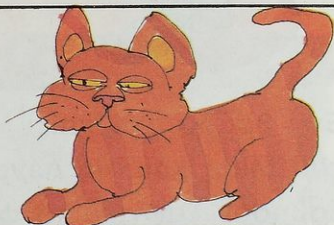
Αυτό είναι τό κουλούρι,
πού έφτιαξε ό φούρναρης.

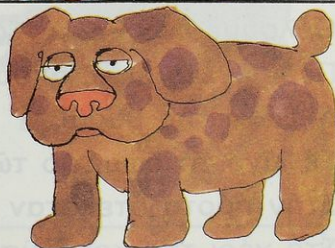
Αυτός είναι ό ποντικός,
πού έφαγε τό κουλούρι,
πού έφτιαξε ό φούρναρης.

Αυτή είναι ή γάτα,
πού έφαγε τόν ποντικό,
πού έφαγε τό κουλούρι,
πού έφτιαξε ό φούρναρης.

Αυτός είναι ό σκύλος,
πού δάγκωσε τή

Μπορείς νά συνεχίσεις τό παραμύθι
από κεῖ πού τό σταμάτησε ό Μίμης;

Πρίν από πολλά χρόνια.

“Ένα βράδυ στο σπίτι
του Μίμη και της Λένας
έσβησαν ξαφνικά τά φῶτα.

— Θέλουμε φῶς! φώναξαν τά παιδιά.

— Περιμένετε λίγο, άκούστηκε στό σκοτάδι
ή φωνή της μαμᾶς.

Σέ λίγο τό δωμάτιο τῶν παιδιῶν φωτίστηκε.

Στήν πόρτα στεκόταν ή μαμά.

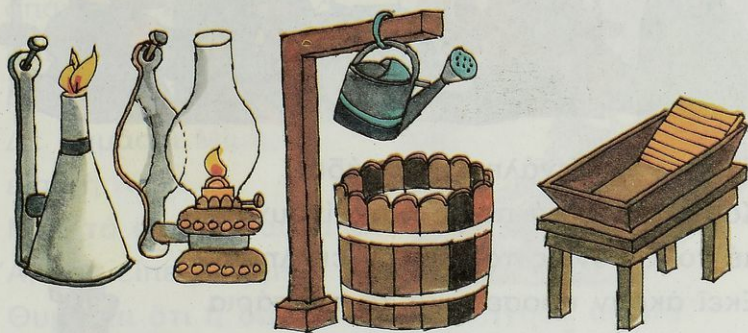
Στό χέρι της κρατοῦσε μιά παράξενη λάμπα.

— Τί λάμπα εἶναι αὐτή; ρώτησε ή Λένα.

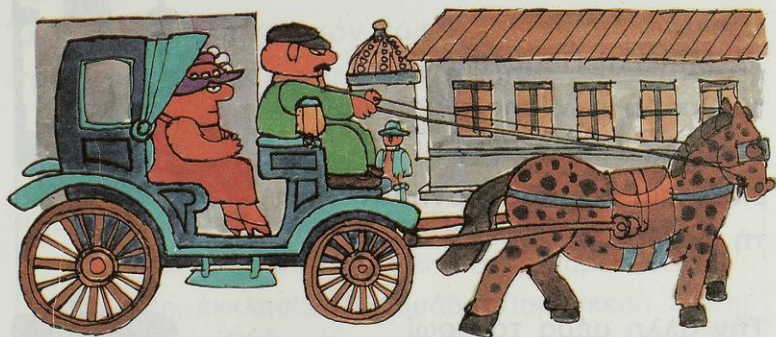
— Πρίν από πολλά χρόνια, εἶπε ή μαμά,
ἔτσι ἦταν οἱ λάμπες.

Τότε δέν είχαμε ήλεκτρικό ρεϋμα.
Πολλά πράγματα ήταν τότε διαφορετικά.

Νά πώς ήταν πρίν από πολλά χρόνια:

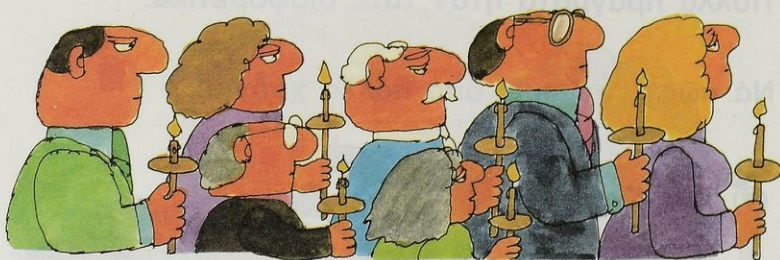
Τό φώς τή νύχτα, ή μπανιέρα, τό... πλυντήριο

ένας δρόμος στήν πόλη.

1. Τί πράγματα έχουμε σήμερα πού δέν υπήρχαν στά παλιά τά χρόνια;
2. Θά ήθελες νά ζεις στά παλιά τά χρόνια;

‘Η Μεγάλη ‘Εβδομάδα

‘Εφτασε ή Μεγάλη ‘Εβδομάδα.
Κάθε βράδυ τά παιδιά πηγαίνουν
μέ τούς γονείς τους στήν έκκλησία.
‘Εκεϊ άκούν προσεκτικά τά τροπάρια
πού μιλούν γιά τά Πάθη του
Χριστού μας.

Τή Μεγάλη Πέμπτη
τό βράδυ ό Μίμης μέ τή Λένα
πῆγαν καί πάλι στήν
έκκλησία καί προσκύνησαν
τή Σταύρωση.

Τήν άλλη μέρα τό πρωί
άγόρασαν μέ τή μητέρα τους
μερικά λουλούδια καί ξεκίνησαν
γιά τήν έκκλησία.

— Τί θά τά κάνουμε τά λουλούδια, μαμά;
ρώτησε ό Μίμης.

— Θά στολίσουμε τόν 'Επιτάφιο,
ἀπάντησε ἐκείνη.

— Καί τί εἶναι ὁ 'Επιτάφιος;
ρώτησε πάλι ὁ Μίμης.

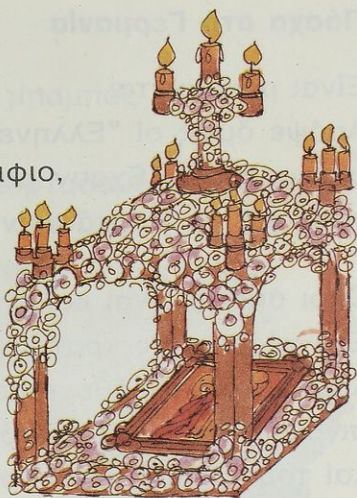
— Δέ θυμᾶσαι Μίμη;
εἶπε ἡ Λένα.

Μᾶς τό εἶπε ἡ δασκάλα.

— "Α, ναί, εἶπε ὁ Μίμης.

Θυμᾶμαι ὅτι ἡ δασκάλα μᾶς ἐξήγησε ἀκόμα
πώς ὁ 'Επιτάφιος συμβολίζει τόν τάφο τοῦ
Χριστοῦ.

‘Ο Χριστός ἔμεινε στόν τάφο
τρεῖς μέρες καί ἔπειτα ἀναστήθηκε.

1. Τί ξέρεις γιά τά Πάθη τοῦ Χριστοῦ;

2. Συμπλήρωσε τίς παρακάτω προτάσεις

μέ τίς λέξεις πού εἶναι μέσα στήν παρένθεση:

(Πέμπτη, ἐκκλησία, Ἑβδομάδα, Παρασκευή, Πάθη).

α. Τή Μεγάλῃ *Ἑβδομάδῃ* γιορτάζουμε τά

τοῦ Χριστοῦ

β. Κάθε βράδῃ πηγαίνουμε στήν

γ. Τή Μεγάλῃ τό βράδῃ προσκυνοῦμε τή

Σταύρωση

δ. Τή Μεγάλῃ στολίζουμε τόν 'Επιτάφιο.

Πάσχα στη Γερμανία

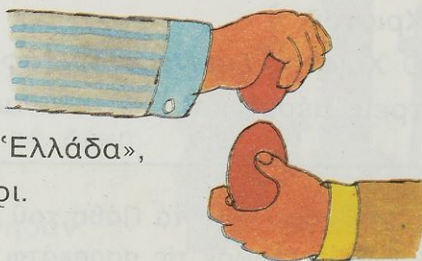
Είναι μεσάνυχτα.

Ήρθε όμως οι Έλληνες λείπουν από τα σπίτια τους. Έχουν μαζευτεί στην εκκλησία τους για να γιορτάσουν την Ανάσταση.

Όλοι ήρθε είναι καλοντυμένοι και χαρούμενοι. Στα χέρια τους κρατούν αναμμένες λαμπάδες και κάθε τόσο σιγοψάλλουν μαζί με τον παπά και τους ψάλτες το «Χριστός Ανέστη».

Σε λίγο η λειτουργία τελειώνει κι αρχίζουν οι ευχές:

- «Χριστός Ανέστη!»
- «Άληθως Ανέστη!»
- «Και του χρόνου στην Ελλάδα»,
λένε και ξαναλένε όλοι.

Μετά ξεκινούν για τα σπίτια τους.

Εκεί τους περιμένουν τα κόκκινα αυγά και η ζεστή μαγειρίτσα.

1. Πώς γιόρτασαν οι Έλληνες τη νύχτα της Ανάστασης στη Γερμανία;
2. Τι εύχονταν όλοι μετά τη λειτουργία;

Πάσχα στην 'Ελλάδα.

Στό δρόμο γιά τό σπίτι ό μπαμπάς
ρωτάει τό Μίμη:

- Θυμᾶσαι τό Πάσχα πού γιορτάσαμε πέρυσι
στήν 'Ελλάδα;
- Ναί, λέει ό Μίμης. Σάν απόψε, όταν εἴπαμε
τό «Χριστός Ἀνέστη», ἤμαστε ἔξω από τήν
ἐκκλησία κι ό οὐρανός γέμισε πυροτεχνήματα.

Τήν ἄλλη μέρα τό πρωί
ανάψαμε μέ τόν παππού
φωτιά στήν αὐλή καί
ψήσαμε τό πασχαλινό ἀρνί.

”Εγινε γλέντι ἀξέχαστο!

- ”Ετσι εἶναι τό ἔθιμο
στό χωριό μας, λέει ἡ μαμά.
- ”Αχ! τί νά κάνουν φέτος στό χωριό
ό παπούς καί ἡ γιαγιά; ρωτάει ἡ Λένα.
- Αὐτή τήν ὥρα πρέπει νά γυρίζουν κι αὐτοί
ἀπό τήν ἐκκλησία, ἀπαντάει ό μπαμπάς.
- ”Όταν φτάσουμε στό σπίτι θά τούς τηλεφωνή-
σουμε, γιά νά τούς ποῦμε τά «χρόνια πολλά».

1. Πῶς γιορτάζουμε τό Πάσχα στήν 'Ελλάδα;
2. Τί πασχαλινά ἔθιμα ἔχουν στό χωριό σου;
3. Συζητεῖστε στήν τάξη τί πασχαλινά ἔθιμα
ἔχουν οἱ Γερμανοί.

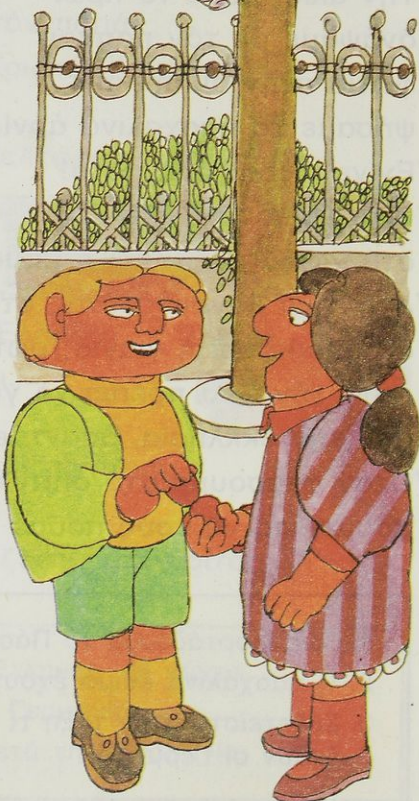
Ἦρθε ἡ Πασχαλιά

Ἦρθε ἡ Πασχαλιά
λένε τὰ πουλιά
πάνω στὰ κλαδάκια.

Ἦρθε ἡ Πασχαλιά
λένε ὅλο χαρά
καί τὰ λουλουδάκια.

Ἦρθε ἡ Πασχαλιά
λέει, καθώς κυλᾷ
καί τό ποταμάκι.

Ἦρθε ἡ Πασχαλιά
καί τσουγκρίζει αὐγά
τό καλό παιδάκι.

Χάρης Σακελλαρίου

“Ένα παιχνίδι.

‘Ο Μίμης λέει στή Λένα μερικές προτάσεις.

Μετά από κάθε πρόταση του Μίμη,

ή Λένα πρέπει νά λέει:

«Κι ἐγώ τό ίδιο».

Σήμερα έφαγα όλο τό φαγητό μου.	Κι ἐγώ τό ίδιο.
Τώρα θά διαβάσω τά μαθήματά μου γιά αύριο.	Κι ἐγώ τό ίδιο.
Μετά θά δῶ τηλεόραση.	Κι ἐγώ τό ίδιο.
Θά δῶ τό παραμύθι «Ή Χιονάτη καί οί 7 νάνοι».	Κι ἐγώ τό ίδιο.
Ή Χιονάτη είναι πολύ ὁμορφη.	Κι ἐγώ τό ίδιο.

’Ακόμα ένα παιχνίδι

’Η Λένα λέει στό Μίμη μερικές προτάσεις.

Μετά από κάθε πρόταση τής Λένας,

ό Μίμης πρέπει νά λέει:

«’Εγώ όμως δέν είμαι».

’Ο Σταῦρος ό Σκορποχώρης είναι άκατάστατος.	’Εγώ όμως δέν είμαι.
’Ο Φάνης ό Φασαρίδης είναι γκρινιάρης.	’Εγώ όμως δέν είμαι.
’Ο Σπύρος ό Σπάρος είναι τεμπελάκος.	’Εγώ όμως δέν είμαι.
’Ο Στέφανος ό Σπирτόπουλος είναι πολύ έξυπνος.	(Τί νομίζεις ότι είπε ό Μίμης;)

Νά τί είπε ό Μίμης! Μπορείς νά τό διαβάσεις;
ΟΙΔΙ ΟΤ ΩΓΕ ΙΚ

Πρωτομαγιά

Ἐφτασε ἡ Πρωτομαγιά.

Ἦρθε ὁ μήνας τῶν λουλουδιῶν.

Ὁ Μίμης καί ἡ Λένα εἶναι σήμερα ἐκδρομή.
Βρίσκονται σ' ἓνα δάσος μαζί μέ τούς γονεῖς
τους.

Ἦρθαν, γιά νά χαροῦν τή λιακάδα,
νά μαζέψουν ἀγριολούλουδα
καί νά πλέξουν μ' αὐτά στεφάνια.
Τί ὁμορφη πού εἶναι σήμερα ἡ φύση!
Τό χῶμα εἶναι σκεπασμένο μέ τρυφερό χορτάρι
καί λογῆς λογῆς ἀγριολούλουδα.
Τά δέντρα εἶναι καταπράσινα
καί πάνω στά κλαδιά τους
κελαηδοῦν χαρούμενα
τά πουλάκια.

Ἡ Λένα κάθεται κάτω
ἀπό ἓνα δέντρο.
Κοιτάζει τά ἀγριολούλουδα
πού μαζεψε κι ἀρχίζει
νά πλέκει τό στεφάνι
της σιγοτραγουδώντας.

— Μπαμπά, γιατί
τήν Πρωτομαγιά
πλέκουμε στεφάνια;
ρωτάει ο Μίμης.

— Τά στεφάνια τῆς Πρωτομαγιάς
εἶναι ἓνα ἑλληνικό ἔθιμο,
λέει ὁ μπαμπάς.
Τά πλέκουμε γιά νά ὑποδεχτοῦμε
τό Μάη, τό μήνα πού ἀνθίζουν τά περισσότερα
λουλούδια.

— Πλέκουν καί οἱ Γερμανοί στεφάνια;
ρωτάει ἡ Λένα.

— “Οχι, Λένα μου, ἀπαντάει ἡ μαμά.
Οἱ Γερμανοί ἔχουν ἄλλα ἔθιμα τήν Πρωτομαγιά.
Αὐτά ὅμως θά σᾶς τά πεῖ αὔριο
στό σχολεῖο ἡ Frau Müller,
ἡ δασκάλα πού σᾶς μαθαίνει τά γερμανικά.

1. Ποῦ πῆγαν τά παιδιά;

2. Τί ἔκανε ἡ Λένα;

3. Τί ρώτησε ὁ Μίμης;

4. Τί ἀπάντησε ὁ μπαμπάς;

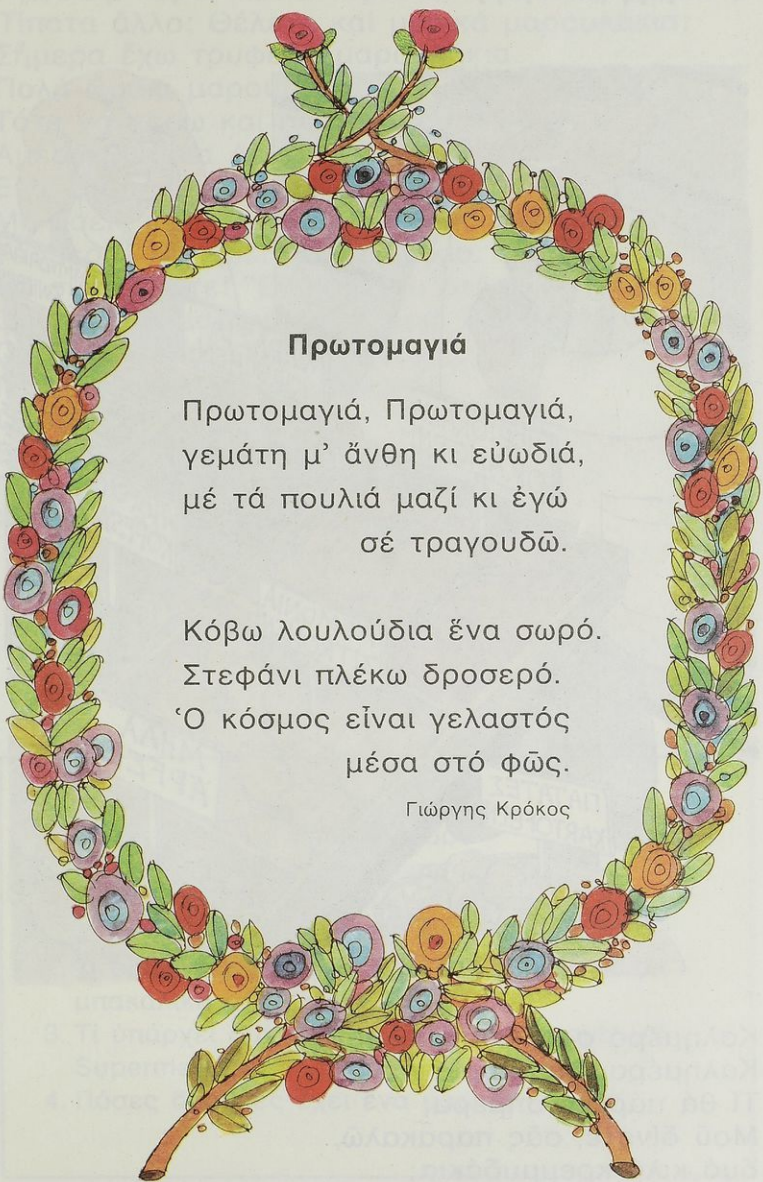
5. Τί ρώτησε ἡ Λένα;

6. Τί ἀπάντησε ἡ μαμά;

7. Ἡ πρώτη μέρα τοῦ Μάη = Πρωτομαγιά.

Ἡ πρώτη μέρα τοῦ Ἀπρίλη = Πρωτ.....

Ἡ πρώτη μέρα τοῦ χρόνου =

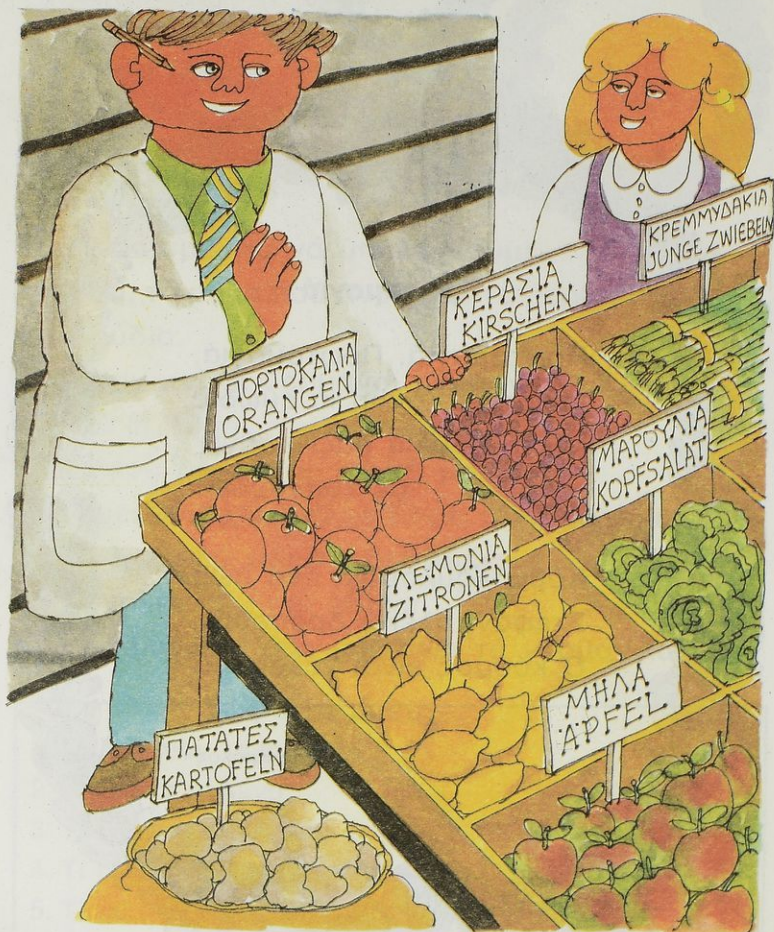
Πρωτομαγιά

Πρωτομαγιά, Πρωτομαγιά,
γεμάτη μ' ἄνθη κι εὐωδιά,
μέ τά πουλιά μαζί κι ἐγώ
σέ τραγουδῶ.

Κόβω λουλούδια ἕνα σωρό.
Στεφάνι πλέκω δροσερό.
Ὁ κόσμος εἶναι γελαστός
μέσα στό φῶς.

Γιώργης Κρόκος

‘Ο Μίμης μανάβης

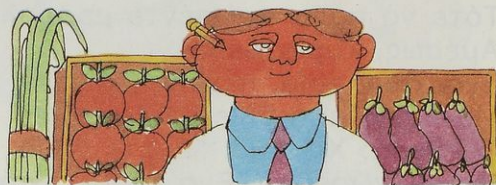
- Καλημέρα σας, κύριε Λαχανή.
- Καλημέρα σας, κυρία Λένα.
Τί θά πάρετε σήμερα;
- Μοῦ δίνετε, σᾶς παρακαλῶ,
δυό κιλά κρεμμυδάκια;

- 'Αμέσως, κυρία Λένα! 'Ορίστε!
Τίποτα άλλο; Θέλετε καί μερικά μαρουλάκια;
Σήμερα ἔχω τρυφερά μαρουλάκια.
Πολύ ωραία μαρουλάκια.
- Τότε νά πάρω καί πέντε μαρουλάκια.
- 'Αμέσως, κυρία Λένα!
"Ενα, δύο, τρία, πέντε. 'Ορίστε!
- Μά ἐσεῖς μοῦ δίνετε τέσσερα.
- Τέσσερα; Χμ, χμ... "Εχετε δίκιο.
Μέ συγχωρεῖτε! "Ενα λαθάκι στό μέτρημα.
'Ορίστε ἕνα μαρουλάκι ἀκόμα. Τίποτα άλλο;
- "Οχι, εὐχαριστῶ! Πόσο κάνουν;
- Γιά σᾶς, μόνο δέκα μάρκα.
- 'Ορίστε!
- Εὐχαριστῶ πολύ, κυρία Λένα.
- Παρακαλῶ, κύριε Λαχανή. 'Αντίο σας.
- Χαίρετε, κυρία Λένα. Στό καλό.

1. Παῖξε κι ἐσύ μ' ἕνα φίλο σου
τόν μπακάλη ἢ τό φούρναρη.
Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι πρέπει νά εἶστε
εὐγενικοί, ὅπως ὁ Μίμης καί ἡ Λένα.
2. Τί ὑπάρχει συνήθως μέσα σ' ἕνα ἑλληνικό
μπακάλικο στή Γερμανία;
3. Τί ὑπάρχει συνήθως μέσα σ' ἕνα γερμανικό
Supermarkt;
4. Πόσες δραχμές ἔχει ἕνα μάρκο;

Μάντεψε ποιός (παιχνίδι μέ τά έπαγγέλματα)

Ποιός; Τί κάνει;

‘Ο μανάβ . . . πουλάει λαχανικά
κι ό ζαχαροπλάστ . . φτιάχνει γλυκ .

‘Ο φούρναρ . . . ζυμώνει ψωμί
κι ό χτίστ . . κρατάει ένα μυστρ .

‘Ο ράφτ . . γαζώνει στή ραπτομηχανή
κι ό τραγουδιστ . . έχει ώραία φων .

τραγουδιστής	ραπτομηχανή	ψωμί
μαθητ . .	φων .	μυστρ .
χτίστ . .	λύσ .	κερ .
μανάβ . .	δύσ .	λουλούδ .
φούρναρ . .	βρύσ .	τραγούδ .

Μάντεψε τί κάνει

Ποιός; Τί κάνει;

‘Ο ράφτης ράβει καί γαζώνει
καί μετά σιδερ

‘Η καθαρίστρια καθαρίζει
κι ό ζωγράφος ζωγραφ.

‘Ο μάγειρας μαγειρεύει
κι ό κουρέας κουρ . . .

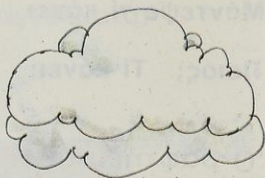
Τί μᾶς λένε τά ἐργαλεῖα;

1. ‘Εγώ, λέει	ή ραπτομηχανή,τό σίδερο,τό κλειδί,τό κατσαβίδι,	κλειδώνωσιδερ . . .βιδ . . .γαζ . . .
2. ‘Εγώ, λέει	ή σκούπα,ή βούρτσα,ή χτένα,τό σκαλιστήρι,	βουρτσίζωχτεν . . .σκαλ . . .σκουπ . . .
3. ‘Εγώ, λέει	τό ψαλίδι,τό άγγίστρι,ή κατσαρόλα,ή κουτάλα,	ψαρεύωκουρ . . .άνακατ . . .μαγειρ . . .

Αινίγματα

1. Βαρελάκια μέ νερό
πού πετοῦν στὸν οὐρανό.

Τί εἶναι;

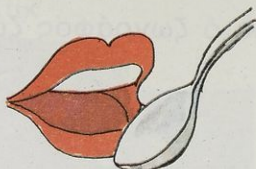
2. Ἡ κεφαλὴ του στό γιαλό
καί ἡ οὐρά του στό βουνό.

Τί εἶναι;

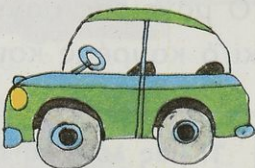
3. Μιά βαρκούλα φορτωμένη
στό λιμάνι πάει καί μπαίνει.

Τί εἶναι;

4. Ἄψυχο ψυχὴ δέν ἔχει
μά ψυχές παίρνει καί φέρνει.

Τί εἶναι;

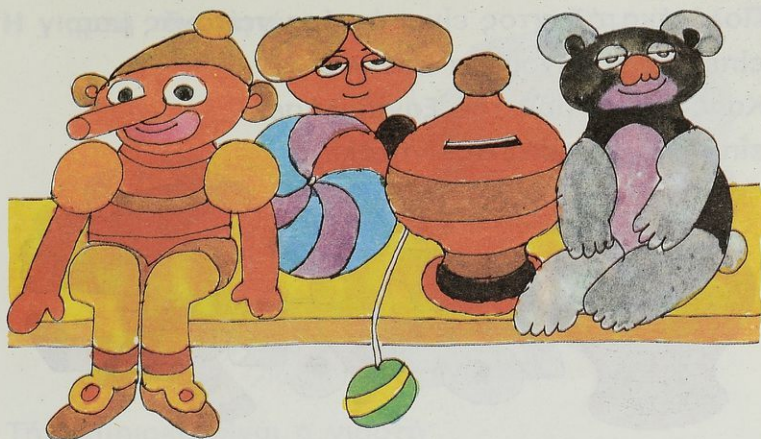
5. Ἐχει στόμα καί κοιλιὰ
μά τοῦ λείπει ἡ λαλιά.

Δέ γυρεύει φαγητά
τόν ταΐζουμε λεφτά.

Τί εἶναι;

1. ΑΦΕΝΝΥΣ ΑΤ 2. ΙΜΑΤΟΠ ΟΤ
3. ΑΜΟΤΣ ΟΤ ΙΑΚ ΙΛΑΤΥΟΚ ΟΤ
4. ΟΘΗΝΙΚΟΤΥΑ ΟΤ 5. ΣΑΡΑΠΜΥΟΚ Ο

‘Ο άκατάδεχτος κουμπαράς (παραμύθι)

Μιά φορά κι έναν καιρό ένα παιδάκι
άγόρασε έναν ώραϊο κουμπαρά.

Όταν πήγε στό σπίτι του, άφησε
τόν καινούριο κουμπαρά πάνω σ’ ένα
ράφι, πού είχε τά παλιά παιχνίδια του.

— Καλώς ήρθες, γείτονα, είπαν στόν
κουμπαρά τά παιχνίδια χαρούμενα.

— Θά κάνουμε καλή παρέα, τοῦ εἶπε
χαμογελαστός ένας φτωχοντυμένος
φασουλής.

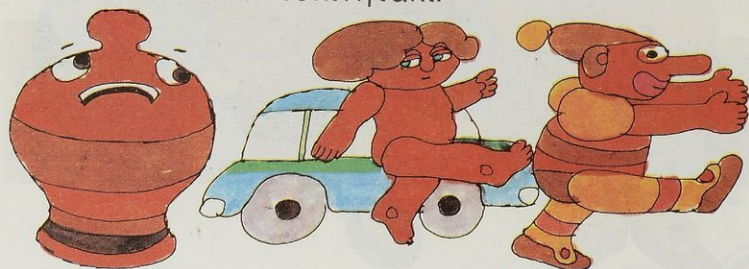
— Έγώ νά κάνω παρέα μέ σās;
εἶπε ό κουμπαράς.

”Ας γελάσω....

’Εγώ εἶμαι πλούσιος κι ώραῖος.

’Εγώ δέν κάνω παρέα μέ
κουρεληδες σάν καί σένα.

- Πολύ άκατάδεχτος είναι ό νέος γείτονάς μας,
είπε μιά γαλανομάτα κούκλα.
- Κανένας νά μήν τοῦ ξαναμιλήσει,
είπε ένα παλιό αὐτοκινητάκι.

Έτσι, ό άκατάδεχτος κουμπάράς, τιμωρήθηκε.
Τά άλλα παιχνίδια έκαναν παρέα.
πήγαιναν βόλτες, τραγουδοῦσαν,
ζοῦσαν εὐτυχισμένα.
Έκεῖνος όμως έμενε πάντα μόνος,
άμίλητος καί δυστυχισμένος.

1. Γιατί τά άλλα παιχνίδια είπαν
τόν κουμπάρά «άκατάδεχτο»;
2. Πώς τιμωρήθηκε ό κουμπάράς;
3. Έπάρχουν άκατάδεχτα παιδιά, όπως ό κουμπάράς;
4. Συμπλήρωσε ό,τι λείπει.

ό καλός γείτονας	ό φασουλής
ή παρέα	ή αγαπημένη κούκλα
τό καλό φαγητό	τό παιχνίδι
5. Κάνε ζευγάρια μέ αντίθετες λέξεις.

ώραϊος	παλιός	φτωχός	εὐτυχισμένος
καλός	άσκημος	δυστυχισμένος	χαρούμενος
καινούριος	κακός	λυπημένος	πλούσιος.

‘Η γιορτή τῆς μητέρας

Τὴν Κυριακὴ εἶναι ἡ γιορτὴ
τῆς μητέρας.

Κάθε παιδάκι θὰ πεῖ χρόνια πολλὰ
στὴ μανούλα του καὶ θὰ τῆς δώσει
ἓνα δωράκι.

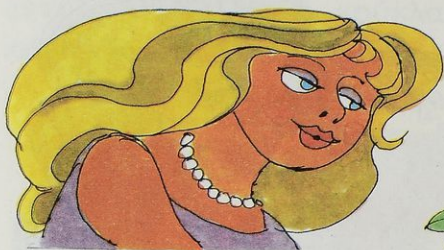
— Ἐσύ Λένα τί θὰ κάνεις τὴν Κυριακὴ;
ρώτησε ἡ δασκάλα.

— Ἐγὼ θὰ πῶ στὴ μαμά μου τό ποίημα
πού διαβάσαμε στό βιβλίο μας, εἶπε ἡ Λένα.
Τό ἔμαθα ἀπ’ ἔξω!

Μετά θὰ τῆς δώσω μιά καρτούλα μέ τίς
εὐχές μου κι ἓνα μπουκέτο λουλούδια,
πού ξέρω πῶς τῆς ἀρέσουν πολύ.

1. Ἐσύ τί θὰ χαρίσεις
στὴ μητέρα σου τὴν Κυριακὴ;
2. Τί αἰσθάνεσαι γιὰ τὴ μητέρα σου;
Γιατί;

Μανούλα, γιά σένα

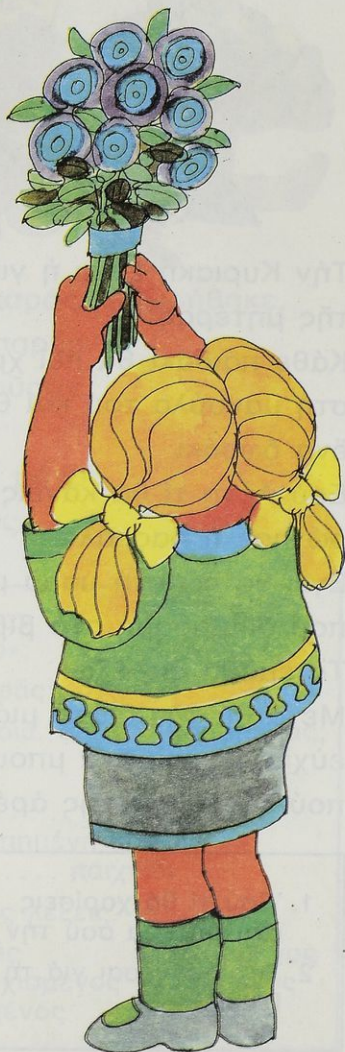
Έχεις τή γιορτή σου
σήμερα, μανούλα,
κι ἔγραψα γιά σένα
τούτη τήν καρτούλα.

Σοῦ ἔγραψα εὐχοῦλες,
λόγια τρυφερά,
συντροφιά σου νά ἔχεις
πάντα τή χαρά.

Κι ἔφερα γιά σένα
λίγα λουλουδάκια,
μυρωμένα κρίνα
καί τριανταφυλλάκια.

Σκύψε νά σ' τά δώσω
μέ γλυκά φιλιά,
νά σοῦ πῶ, μανούλα,
χρόνια σου πολλά.

Θάνος Μπλούνας.

Ἡ γιορτὴ τοῦ πατέρα

Σέ λίγες μέρες οἱ Γερμανοὶ
ἔχουν τὴ γιορτὴ τοῦ πατέρα.

— Ὁραία συνήθεια, λέει ἡ Λένα
στό Μίμη.

Στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε τέτοια γιορτὴ;

— Καί βέβαια ἔχουμε, ἀπαντᾷ ὁ Μίμης.

Ὁ Νίκος καί ἡ Φανή, τὰ ξαδέρφια
μας, μοῦ ἔλεγαν τό καλοκαίρι ὅτι χάρισαν
στόν μπαμπά τους, στό θεῖο τό Γιώργο, ἓνα
ώραῖο στυλό.

Ἐμεῖς τί δῶρο θά κάνουμε στόν μπαμπά
μέ τὰ λεπτὰ πού μαζέψαμε;

— Ἐχῶ μιά ἰδέα, λέει ἡ Λένα.

Στό γειτονικό κατάστημα, πού
πήγαμε χτές μέ τὴ μαμά, εἶδα
ἓνα ὠραῖο πιάτο γιά τόν τοῖχο.

Ἐπάνω εἶναι γραμμένο
στά γερμανικά:

«Ὁ μπαμπάς μας
εἶναι ὁ καλύτερος
μπαμπάς τοῦ κόσμου».

— Σύμφωνα, λέει ὁ Μίμης ἐνθουσιασμένος.

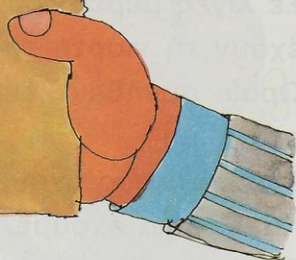
Θά χαρεῖ πολύ ὁ μπαμπάς.

Προτείνω μάλιστα νά τοῦ γράψουμε
καί μιά καρτούλα πού νά λέει:

Στόν μπαμπά, μας πού τόσο
μᾶς ἀγαπάει καί τόσο
κουράζεται γιά μᾶς.

Στόν καλύτερο μπαμπά
τοῦ κόσμου.

Μέ πολλή φιλακία
Λένα - Μίμης

Αὐτά συμφώνησαν
τά παιδιά.

Καί μετά ἀπό λίγες
μέρες ἔδωσαν
στόν μπαμπά τους
μεγάλη χαρά

1. Ἐσύ κάνεις δωράκια στόν μπαμπά σου; Πότε;
2. Πῶς γιορτάσατε φέτος τή γιορτή τοῦ πατέρα;
3. Πῶς ἀλλιῶς μποροῦν τά παιδιά νά δείξουν
τήν ἀγάπη τους γιά τόν μπαμπά;

‘Ο πατέρας μου

Σάν περπατῶ, σάν τρέχω,
σάν παίζω χαρωπά,
κάποιος γιά μένα πάντα
κρυφά καρδιοχτυπᾷ.

Πῶς θέλω νά τοῦ μοιάσω,
νά γίνω, ὅπως κι αὐτός,
γεμάτος καλοσύνη,
ψηλός καί δυνατός ...

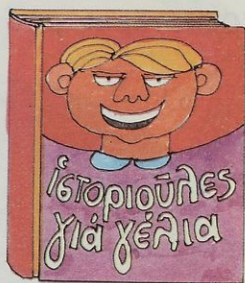
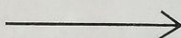
«Πατέρα!» τοῦ φωνάζω
καί μοῦ χαμογελᾷ.
Σκύβει καί μ' ἀγκαλιάζει
καί μέ γλυκοφιλᾷ.

Χάρης Σακελλαρίου

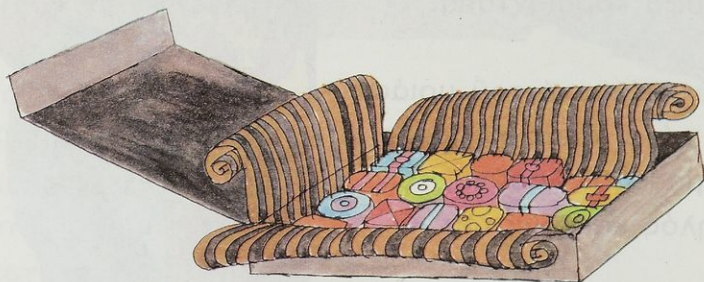
Λάθη για γέλια

Χτές ή Λένα είχε τή γιορτή της.
“Ολοι τής χάρισαν ωραία δώρα.
Τό πιό ωραίο όμως
ήταν ένα βιβλίο.

“Ένα βιβλίο μέ

Οί ιστοριοῦλες είχαν ἐπίτηδες πολλά λάθη.
“Η Λένα διασκέδασε πολύ μέ τά λάθη αὐτά.
Μετά πήρε ἕνα μολύβι κι ἄρχισε
νά τά διορθώνει.
Νά ή πρώτη ιστοριούλα τοῦ βιβλίου.
“Η Λένα διόρθωσε κιόλας τέσσερα λάθη.
Στήν ιστοριούλα ὅμως υπάρχουν δέκα ἀκόμα
λάθη.
Μπορεῖς νά τά βρεῖς καί νά τά διορθώσεις;

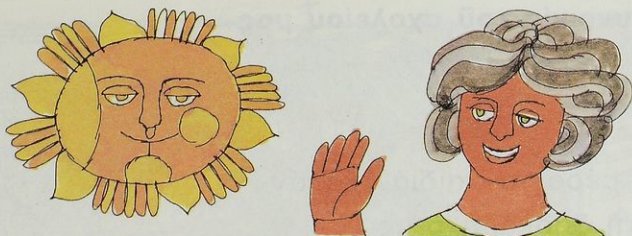
Τά σοκογατάκια

.... σοκολατάκια

Χτές τό ἀπόγεμα ὁ Δημηκράκης ἔβλεπε τηλεόραση.
..... Δημητράκης τηλεόραση

“Η Βρυσούλα ἔπινε ἕνα σοτήρι γάλα.

... Χρυσούλα

— Λιακάδα σήμερα, είπε ή μητέρα τους.

‘Ωραϊος ξαιρός!

Τί λέτε; Πάμε στήν αγορά γιά ψώνια;

— Ζήτωωω! φώναξαν τά παιδιά.

Σέ λίγο βρίσκονταν όλοι στό πεζοβρόμιο.

‘Ο τρόμος ήταν γεμάτος αύγοκίνητα.

— Τί θά αγοράσουμε, μαμά;

ρώτησε ό Δημητράκης.

— Θά πάρουμε 2 καλά ζάχαρη,

1 κιλό καφέ, λίγες ντομάτες

γιά σαβάτα, τρία τετράδια

μικρά καί τρία τετράδια μέ γάλα.

— Θά μάς πάρεις καί μερικές σοκογάτες;

ρώτησε ή Χρυσούλα.

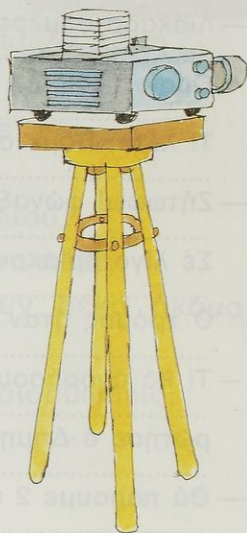
— Θά σās πάρω ένα κουτί

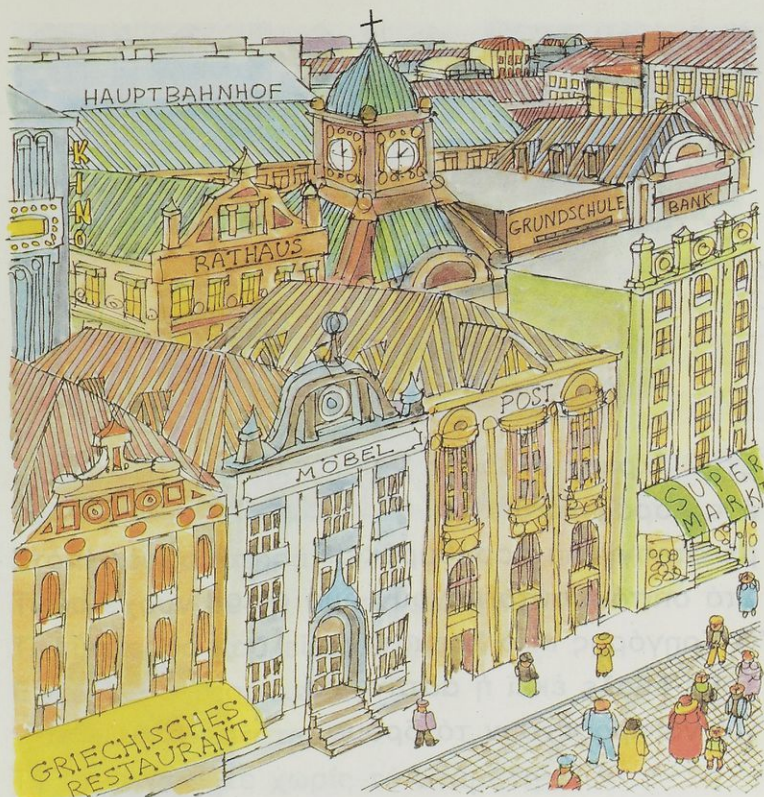
σοκογατάκια, είπε ή μητέρα.

‘Η συνοικία τοῦ σχολείου μας

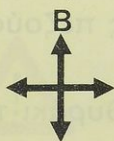
Μιά μέρα τά παιδιά ἔκαναν
μέ τή δασκάλα τους
ἕναν περίπατο στήν πόλη.
Τήν ἄλλη μέρα ἡ δασκάλα
πρόβαλε στήν τάξη μέ ἕνα
μηχάνημα μερικές εἰκόνες.

- ‘Η συνοικία τοῦ σχολείου μας!
φώναξαν τά παιδιά, μόλις
εἶδαν τήν πρώτη εἰκόνα.
- Νά! στό κέντρο βρίσκεται
ἡ ἐκκλησία, εἶπε ὁ Μίμης.
Βρίσκεται ἀνάμεσα στό
δημαρχεῖο καί στό σχολεῖο.
- Σωστά, εἶπε ἡ δασκάλα.
Καί στά βόρεια;
- Στά βόρεια βρίσκεται
ὁ σιδηροδρομικός σταθμός,
εἶπε πάλι ὁ Μίμης.
- Δυτικά εἶναι ὁ κινηματογράφος καί ἀνατολικά ἡ
τράπεζα, φώναξε ὁ Χρίστος.
- Καί στά νότια φαίνεται τό ταχυδρομεῖο,
συμπλήρωσε ἡ Δέσποινα.
- Μπράβο! ἀπάντησε ἡ δασκάλα.
Πέστε μου τώρα. Τί ἄλλο βρίσκεται στά νότια;

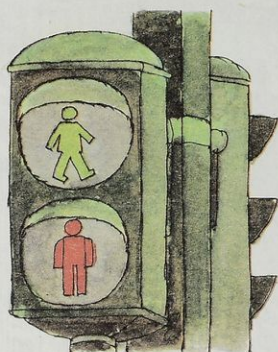
1. Β = βορράς ή βοριάς
 Ν = νότος ή νοτιάς
 Α = ά
 Δ = δ
 Βάλε τά γράμματα
 Ν, Α καί Δ στή
 σωστή θέση.

2. Βάλε δίπλα σέ κάθε
 γερμανική λέξη τήν
 ελληνική λέξη πού
 σημαίνει τό ίδιο πράγμα:

die Schule = τό σχολείο
 die Kirche =
 das Kino =
 die Post =
 der Platz =
 das Rathaus =

Οί δύο φίλοι

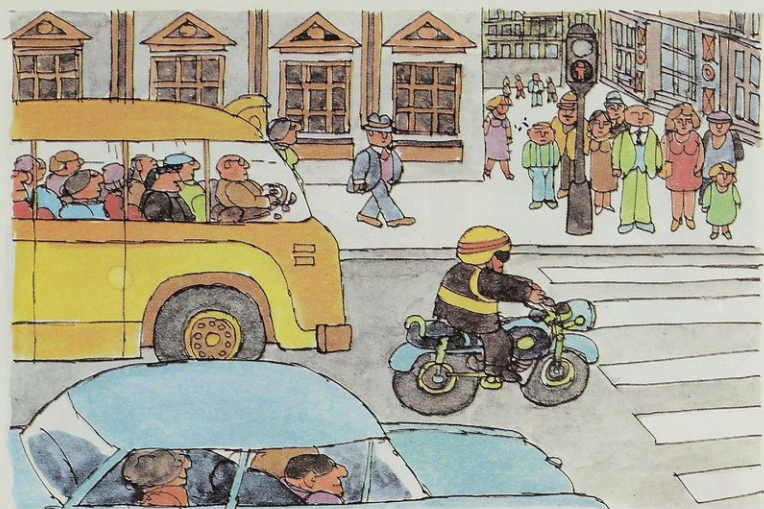
Στήν άκρη στό δρόμο βρίσκεται
ένα παράξενο σπιτάκι
μέ στρογγυλά παραθυράκια.
Στό σπιτάκι αυτό μένουν δυό φίλοι:
‘Ο Γρηγόρης κι ό Σταμάτης.
Τούς έβαλε εκεί ή άστυνομία,
γιά νά προσέχουν τό δρόμο.

‘Ο Γρηγόρης φοράει πράσινα ρούχα
καί είναι πάντα βιαστικός.

‘Ο Σταμάτης είναι ντυμένος στά
κόκκινα καί στέκεται πάντα προσοχή.

— Γρήγορα! λέει ό Γρηγόρης στους πεζούς.
Περάστε γρήγορα!
Σέ λίγο, τσάφ! βγαίνει στό παραθυράκι του
ό Σταμάτης.

— Στόπ! λέει αύστηρά.

Τώρα έχουν σειρά τὰ αὐτοκίνητα.

Τί αὐστηρός πού εἶναι ὁ Σταμάτης!

Εἶναι ὅμως τόσο καλός,

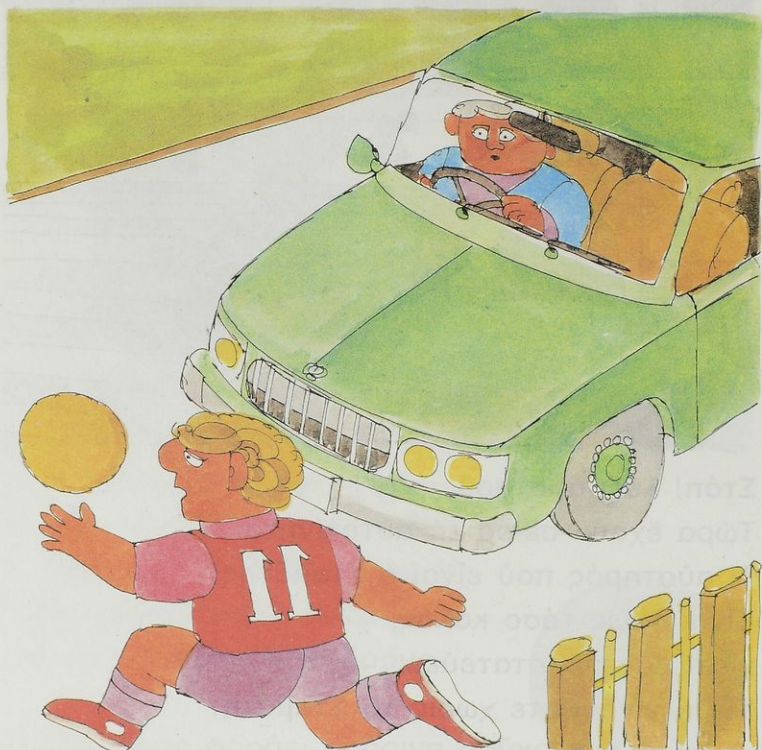
γιατί μᾶς προστατεύει.

Τί θά γινόμαστε χωρίς τό Σταμάτη;

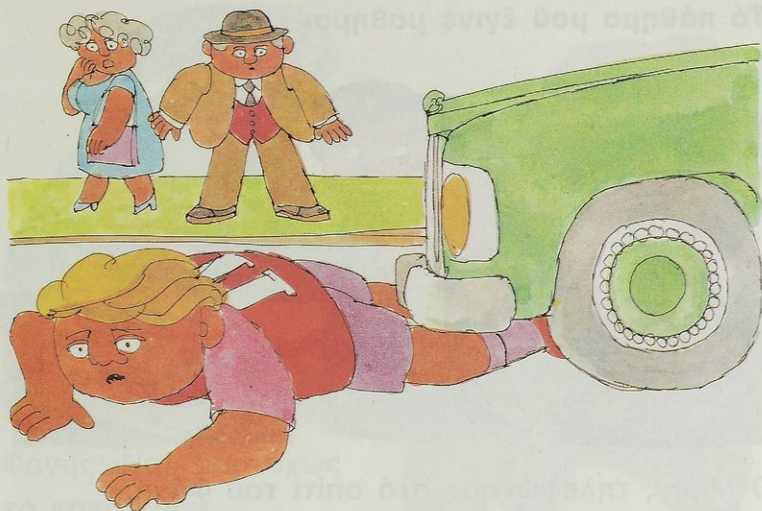
1. Τούς γνωρίζεις τούς δυό φίλους;
2. Τί λέει ὁ Σταμάτης στους πεζούς;
3. Ἀπό τί μᾶς προστατεύει ὁ Σταμάτης;
4. Παρακάτω υπάρχουν κι ἄλλα χρήσιμα
σήματα γιὰ τούς ὁδηγούς καί τούς πεζούς.
Ξέρεις τί μᾶς λέει τό καθένα σῆμα;

“Ένα ατύχημα

Χτές τό απόγεμα ό Μίμης, ό Φάνης
καί οί φίλοι τους έπαιζαν ποδόσφαιρο.
Έπαιζαν στό οικόπεδο πού είναι
δίπλα στό δρόμο.
Σέ μιά στιγμή ή μπάλα
κύλησε στό δρόμο.
Ό Φάνης έτρεξε άμέσως νά τήν πάρει.
Καθόλου δέν πρόσεξε ένα αۆτοκίνητο
πού έρχόταν από άριστερά.

‘Ο οδηγός φρενάρησε, αλλά τό κακό ἔγινε.

‘Ο Φάνης βρέθηκε στό νοσοκομεῖο
μέ σπασμένο πόδι.

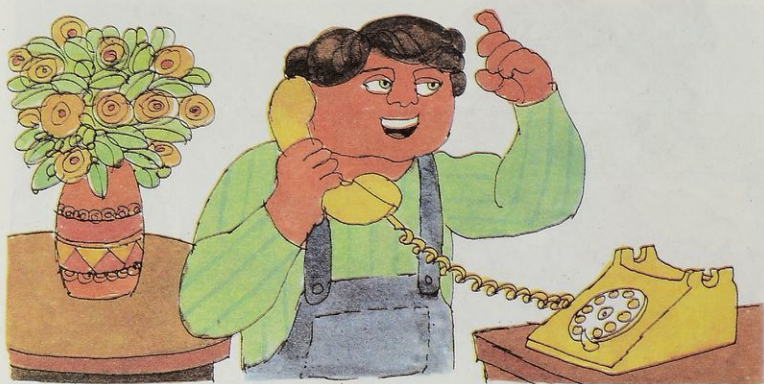
— Εὐτυχῶς πού ὁ οδηγός πρόσεχε, εἶπε ἕνας
περαστικός. “Αν δέ σταματοῦσε
θά γινόταν μεγαλύτερο κακό.

— Σωστά, εἶπε μιά κυρία.

“Αν ὅμως πρόσεχε καί τό παιδάκι
δέ θά βρισκόταν τώρα στό νοσοκομεῖο ...

1. Πῶς τραυματίστηκε ὁ Φάνης;
2. Τί νομίζεις ὅτι εἶπε ὁ οδηγός
στόν τροχονόμο γιά τό ατύχημα;
“Αρχισε ἔτσι: ‘Οδηγοῦσα μέ ...
3. Τί ἔπρεπε νά κάνει ὁ Φάνης,
ἂν ἦταν προσεκτικός;

«Τό πάθημα μου ἔγινε μάθημα»

Ὁ Μίμης τηλεφώνησε στό σπίτι τοῦ Φάνη.

Πρῶτα μίλησε μέ τή μητέρα τοῦ Φάνη.

Ὕστερα μίλησε μέ τόν ἴδιο.

Τόν χαιρέτησε, τοῦ εὐχήθηκε περαστικά
κι ἄρχισε νά τοῦ λέει τά νέα
ἀπό τό σχολεῖο.

Μίμης: Ὅλο τό πρωί
συζητούσαμε στήν τάξη
γιά τό ἀτύχημά σου.

Ἦταν τόσο ξαφνικό!

— Εἶδατε; μᾶς εἶπε ἡ δασκάλα.

Μιά στιγμή ἀπροσεξίας
καί τό ἀτύχημα ἔγινε.

Γι' αὐτό λέμε καί τήν παροιμία:

«Τό κακό δέν ἄργεῖ νά γίνηι».

Φάνης: Ναί, δυστυχῶς
τό κακό ἔγινε.
Ἐξ ἀπὸ δὴ καὶ πέρα
ὅμως θὰ εἶμαι
πάντοτε προσεκτικός.
Ὅπως λέει καὶ μιά ἄλλη
παροιμία πού ἔμαθα
ἀπὸ τόν παππού μου.
«Τό πάθημα μοῦ ἔγινε μάθημα»

1. Ποιά παροιμία εἶπε ἡ δασκάλα στὰ παιδιά;
2. Ποιά παροιμία εἶπε ὁ Φάνης;
3. Ἐξ ἀπὸ ποιόν ἔμαθε τὴν παροιμία αὐτή ὁ Φάνης;
4. Παῖξε τό παιχνίδι πού λέγεται «τηλεφώνημα».
Ἐσύ θὰ κάνεις τό Μίμη,
ἓνα κορίτσι τῇ μητέρα τοῦ Φάνη
κι ἓνα ἄλλο ἀγόρι τό Φάνη.

‘Ο παππούς καί οί παροιμίες του

Πόσες παροιμίες ξέρει ό παππούς του Φάνη!

“Όλο μέ παροιμίες μιλάει.

Νά πώς έμαθαν ό Φάνης καί

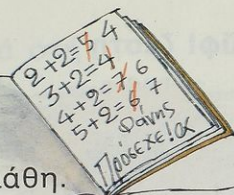
ή άδελφή του ή Βούλα τρείς άκόμα σοφές
παροιμίες από τόν παππού τους.

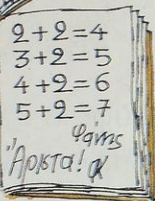
Μιά μέρα ό Φάνης
έσπασε ένα βάζο.

- Ποιός έσπασε τό βάζο;
ρώτησε ή μαμά θυμωμένη.
- Έγώ, μαμά, είπε ό Φάνης στενοχωρημένος.
Μέ συγχωρείς· δέν τό ήθελα.
- Σέ συγχωρώ, είπε ή μαμά.
‘Αφοϋ είπες τήν άλήθεια, σέ συγχωρώ.
- «“Όποιος λέει τήν άλήθεια
έχει τό Θεό βοήθεια»,
συμπλήρωσε ό παππούς χαμογελώντας.

Μιά άλλη μέρα ο Φάνης
έγραψε την αριθμητική του
βιαστικά. Τό τετράδιό του
ήταν γεμάτο μουντζοῦρες καί λάθη.

- Τί λές παππού; ρώτησε ο Φάνης.
Θά πάρω αύριο ἄριστα;
- "Αν θέλεις ἄριστα, νά τά ξαναγράψεις
καθαρά καί σωστά, εἶπε ὁ παππούς.
Μήν ξεχνᾷς πώς «Ὅ,τι σπεῖρεις θά θερίσεις».

“Ενα βράδυ πάλι, τήν ὥρα πού ὁ Φάνης ἔγραφε,
ἡ Βούλα ἔβλεπε τηλεόραση.

- Ἐσύ, Βούλα, τελείωσες τά μαθήματά σου γιά
αὔριο; ρώτησε ὁ παππούς.
- Δέν ἔγραψα ἀκόμα τήν ἀντιγραφή μου,
ἀπάντησε ἡ Βούλα.

Θά τή γράψω αὔριο τό πρωί.

«Μήν ἀφήνεις ποτέ γιά αὔριο
ὅ,τι πρέπει νά κάνεις σήμερα»,
συμβούλεψε ὁ παππούς.

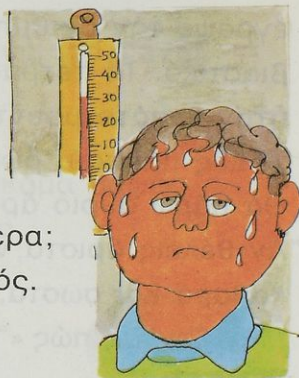

Ἡ Βούλα ὅμως δέν τόν ἄκουσε.

Τήν ἄλλη μέρα ἡ Βούλα ἄργησε νά ξυπνήσει.
(Μπορεῖς νά μαντέψεις τί ἔγινε μετά;)

1. Ποιές παροιμίες ἔμαθαν ὁ Φάνης καί ἡ Βούλα
ἀπό τόν παππού τους;
2. Ἐσύ ξέρεις καμιά παροιμία;

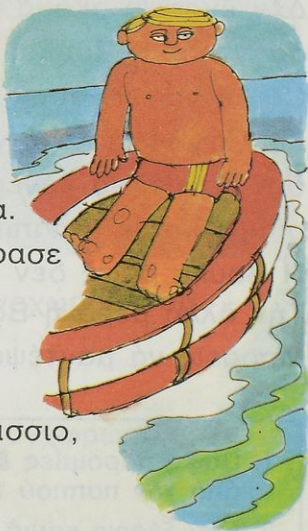
Ούφ! ζέστη

- Ούφ! τί ζέστη είναι αυτή σήμερα; είπε καταϊδρωμένος ο Μανολιός. Στή Γερμανία είμαστε ή στην Άφρική;

- Μήν ξεχνάτε ότι έχουμε καλοκαίρι, είπε η δασκάλα. Σέ μία βδομάδα τά σχολεία θά κλείσουν. Αρχίζουν οί διακοπές.

- Άχ! ναί, κυρία, είπε ή Λένα. Έμεις άρχισαμε κιόλας τίς έτοιμασίες γιά τό ταξίδι. Χτές κάναμε ένα σωρό ψώνια. Ό μπαμπάς μάλιστα μās άγόρασε κι ένα δώρο. Μιά μεγάλη πλαστική βάρκα!

- Τό χωριό μας είναι παραθαλάσσιο, συμπλήρωσε ό Μίμης. Καί φέτος θά χορτάσουμε μπάνιο καί βαρκάδα!

— 'Ωραϊο εἶναι τό καλοκαίρι κοντά στή
θάλασσα, εἶπε ὁ Μανολιός.

Ζεσταίνεσαι; Βουτᾶς στό νερό
καί δροσίζεσαι.

Ἐδῶ ὅμως;

Πῶς νά κάνεις μάθημα
μέ τέτοια ζέστη;

Ἐγώ σέ λίγο θά κολυμπᾶω στόν
ιδρώτα μου.

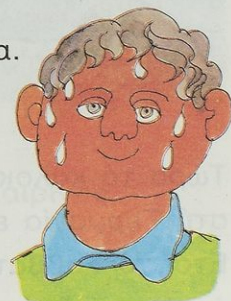

Ἐκείνη τή στιγμή χτύπησε ἡ πόρτα.

Ἦταν ὁ χέρ Μπέκ, ὁ Γερμανός
διευθυντής τοῦ σχολείου.

— «Χίτσε φράι», εἶπε ὁ Herr Böck
χαμογελώντας.

— Ἦααα! φώναξαν τά παιδιά
χαρούμενα.

— Ζήτω ἡ ζέστη! φώναξε κι ὁ Μανολιός.
Ζήτω τό καλοκαιράκι!

1. Ἐξήγησε, ἂν μπορεῖς, τίς παρακάτω φράσεις:

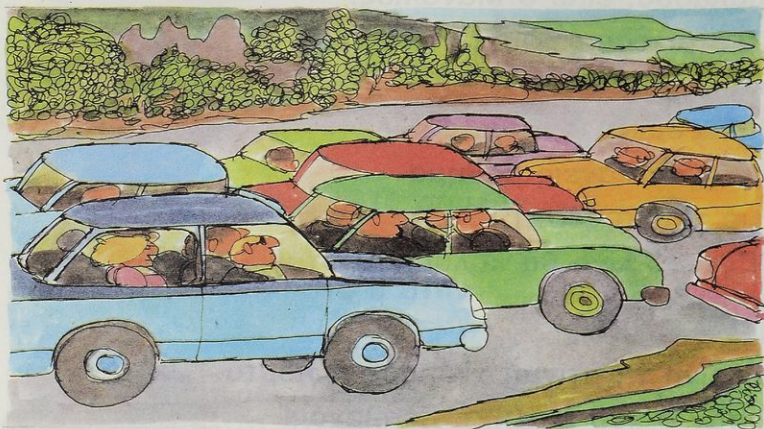
- α. παραθαλάσσιο χωριό,
- β. πλαστική βάρκα,
- γ. θά χορτάσουμε βαρκάδα,
- δ. κολυμπᾶω στόν ιδρώτα μου,
- ε. «χίτσε φράι».

2. «Στή Γερμανία εἴμαστε ἢ στήν Ἀφρική;»
Γιατί τό εἶπε αὐτό ὁ Μανολιός;

3. Γιά ποιο ταξίδι ἐτοιμάζονταν ἡ Λένα κι ὁ Μίμης;

4. Ἐσύ ποῦ θά περάσεις τίς διακοπές σου;

Καλοκαιρινή έκδρομή

Τώρα τό καλοκαίρι οί έκδρομές
στή Γερμανία είναι πολύ εϋχάριστες.

”Ετσι, τά Σαββατοκύριακα καί τίς
ἀργίες οί δρόμοι γεμίζουν αϋτοκίνητα.
Σ’ ένα ἀπ’ τά αϋτοκίνητα αϋτά
βρίσκονται σήμερα ό Μίμης μέ τή Λένα.
Πηγαίνουν μέ τούς γονεΐς τους έκδρομή
σέ μιά όμορφη λίμνη.

Στό δρόμο ό Μίμης κοιτάζει
τά χωράφια μέ τά σιτάρια
καί λέει:

— Κοίτα, μαμά.

Σιτάρι κι έδω,
όπως καί στό χωριό μας
στήν Έλλάδα.

— Βέβαια, λέει η μαμά.

Μόνο πού έδω τά σιτάρια είναι ακόμα πράσινα. Στην Έλλάδα αυτή την εποχή έχουν κιτρινίσει. Σέ λίγο θά τά θερίσουν.

— Έδω πότε θά τά θερίσουν; ρωτάει η Λένα.

— Λίγο αργότερα, λέει η μαμά.

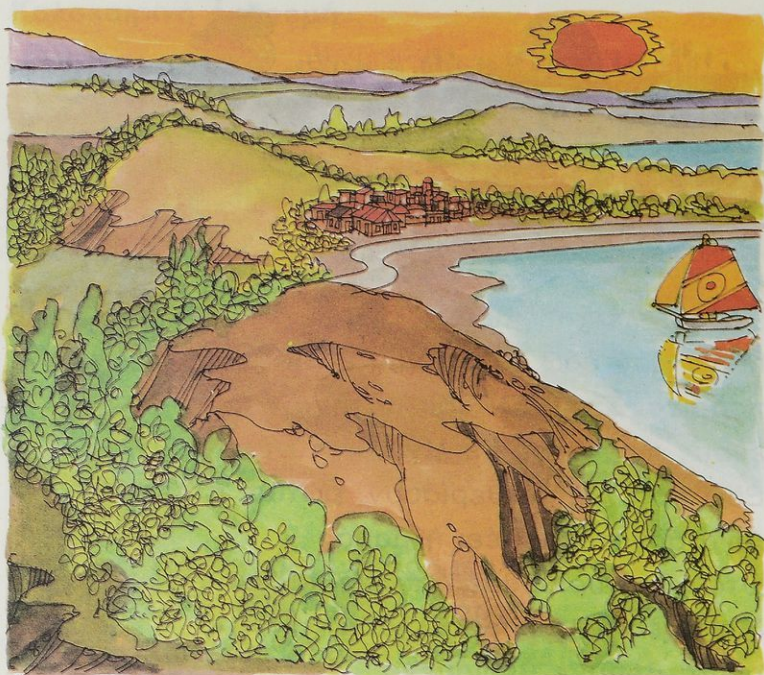
Όταν θά γυρίσουμε από τίς καλοκαιρινές διακοπές μας στην Έλλάδα, θά τά βροῦμε θερισμένα.

Η Λένα σωπαίνει γιά λίγο.

Κοιτάει τόν ήλιο καί την ὁμορφη φύση, σκέφτεται τό καλοκαίρι στην Έλλάδα κι αρχίζει νά σιγοτραγουδάει ἕνα τραγούδι πού ἔμαθε στό σχολεῖο.

Συμπλήρωσε τίς προτάσεις.

1. Τό καλοκαίρι ἔχει τούς μήνες.....
2. Οἱ γεωργοί θερίζουν τά σιτάρια καί μετά τά.....
3. Κλείνουν τά σχολεῖα καί τά παιδιά
4. Αὐτή την εποχή ἔχουμε πολλά φρούτα καί λαχανικά: Βερίκοκα,.....

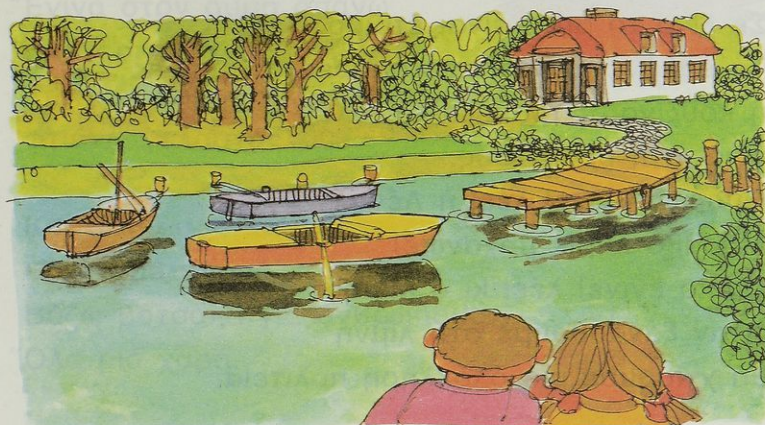
Καλοκαιράκι

Καλοκαιράκι γελαστό,
χίλιες φορές σ' εὐχαριστῶ,
πού μόλις κλείσεις τὰ σχολειά,
μᾶς στέλνεις στήν ἀκρογιαλιά.

Μᾶς ἀνεβάζεις στό βουνό,
στό δάσος μέσα τό πυκνό
καί τὰ ρυάκια στή σειρά
μᾶς τραγουδοῦν: Χαρά, χαρά!

Γιώργης Κρόκος

Κοντά στη λίμνη

Τί όμορφα πού είναι' κοντά στη λίμνη.
Τά νερά της είναι ήσυχα σάν λάδι.
Μέσα τους καθρεφτίζονται ό λαμπερός ήλιος
καί μερικές βαρκοῦλες.
Πάνω άπό τίς βαρκοῦλες πετοῦν μερικά πουλιά.
Καί στήν άντικρυνή όχθη τῆς λίμνης,
άνάμεσα στά δέντρα, φαίνεται ένα έξοχικό
σπιτάκι.

‘Η Λένα τό δείχνει στό Μίμη καί λέει:

— Κοίτα τί όμορφο πού είναι...

Πόσο θά ήθελα νά είχαμε κι έμεϊς
ένα σπιτάκι κοντά στη λίμνη.

— ‘Ωραία ιδέα! λέει ό Μίμης.

Νά χτίσουμε ένα.

‘Εγώ θά κάνω τό μηχανικό.

Άμέσως τὰ παιδιά μαζεύουν ἄμμο
καί βότσαλα κι ἀρχίζουν τό χτίσιμο.
Σέ λίγο τό σπίτι εἶναι ἕτοιμο.
Τό σαλόνι, οἱ κρεβατοκάμαρες, τό μπάνιο,
ἡ κουζίνα, ἡ τραπεζαρία, ὅλα
εἶναι στή θέση τους.

— “Ὁμορφο ἔγινε! λέει ἡ Λένα.

Μπράβο κύριε μηχανικέ!

— “Ὡραῖο ἔγινε! λέει κι ὁ Μίμης.

“Ὅταν ξανάρθουμε στή λίμνη
θά χτίσουμε μιά ὁλόκληρη πολιτεία.

1. Πῶς ἦταν τό τοπίο κοντά στή λίμνη;
2. Τί ἔκανε ἐντύπωση στή Λένα;
3. Ποιά δωμάτια εἶχε τό σπίτι
πού ἔχτισαν τὰ παιδιά;

Μαστορέματα

“Εγίνα στόν ἄμμο ἀπάνω
μάστορης καλός.
Σπίτια, δρόμους καί γιοφύρια
φτιάνω γελαστός.

Κοίτα κήπους καί πλατεῖες!
Κοίτα μιά ἀγορά!
Βάζω βότσαλα γιά ἀνθρώπους.
“Ολα μιά χαρά.

Τελειωμένη ἡ πολιτεία
μέσ στό τόσο φῶς.
Πῶς σοῦ φαίνεται, κύρ ἥλιε
ὁ μηχανικός;

Γιώργης Κρόκος

1. Τί εἶχε ἡ πολιτεία πού ἔχτισε
ὁ μικρός μηχανικός;
2. Ποιοί ἐργάζονται,
γιά νά χτιστεῖ ἕνα σπίτι;

Οί διακοπές

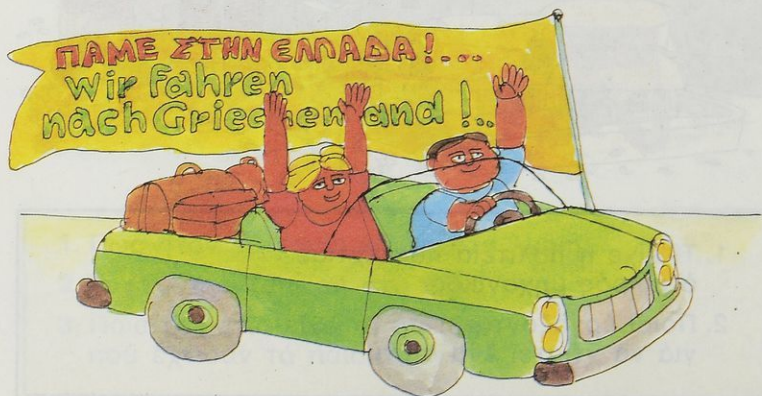
”Εφτασαν διακοπές,
κλείνουν τά σχολεία,
«Γειά χαρά σας, φίλοι μας»,
λέμε στά θρανία.

Τώρα ήρθε πιά καιρός
νά ξεκουραστούμε,
όμορφες άκρογιαλιές
πāμε νά χαρούμε.

Πāμε στήν Έλλάδα μας,
μακρινό ταξίδι
κι όλοι λέμε φεύγοντας
«Ζήτω τό παιχνίδι!».

Θάνος Μπλούνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Πρόλογος	2-4
Μαθήματα*	
1. Σήμερασε	5
2. Τα παιδιά ντύνονται μόνο τους	6
3. Πρωινή προσευχή	7
4. Τρένα τρέπρωτο τους	8
5. Πάς κυρτούν τη μέρα τους	9-10
6. Το παραράλι	11-12
7. Ο χαριστικός κι ο σέβας (παράμυθο)	13-14
8. Το χελιδόνι και η θανάση	15-16
9. Καλός ήρθε χελιδόνι (ποίημα Θ. Μιλόνο)	17
10. Τι ρόδα του γυρίζει (ποίημα Θ. Μιλόνο)	19
11. 25 Μαρτίου	19-20
12. Γιορτή στο σχολείο	21-22
13. 25 Μαρτίου (ποίημα Κ. Καλωναΐδα)	23
14. Πρωτοπυλός	24-25
15. Τα παραμύθια της Πρωτοπυλός (ποίημα Θ. Μιλόνο)	26
16. Οι τρεις φίλοι παραμύθια	27-28
17. Μπορείτε να συναντήστε	29
18. Πριν από πολλά χρόνια	30-31

* Τα μαθήματα των μαθητών είναι: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Οι διακοπές

Έφτασαν διακοπές,
κλείνουν τα σχολεία,
«Γιό χαρά σου, φίλοι μας»,
λέμε στο θρόνο.

Τώρα ήρθε ο καιρός
να ξεκουραστούμε,
δμορφες άνοιξιές
πάρμε να χορούμε.

Πάρμε στην Ελλάδα μας,
ακριβά τοξοί
κι όλοι λέμε εύγοντάς
«Ζήτη τό παιχνίδι».

Θάνατος Μιλτιάδης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Πρόλογος	2-4
Μαθήματα:*	
1. Ξημέρωσε	5
2. Τά παιδιά ντύνονται μόνα τους	6
3. Πρωινή προσευχή	7
4. Τρώνε τό πρωινό τους	8
5. Πώς περνούν τή μέρα τους	9-10
6. Τό καρναβάλι	11-12
7. 'Ο χαρταετός κι ό άέρας (παραμύθι)	13-14
8. Τά χελιδόνια καί ή άνοιξη	15-16
9. Καλώς ήρθες, χελιδόνι (ποίηση Θ. Μπλούνα)	17
10. 'Η ρόδα πού γυρίζει (ποίηση Θ. Μπλούνα)	18
11. 25 Μαρτίου	19-20
12. Γιορτή στό σχολείο	21-22
13. 25 Μαρτίου (ποίηση Κ. Καλαπανίδα)	23
14. Πρωταπριλιά	24-25
15. Τά παραμύθια τής Πρωταπριλιάς (ποίηση Θ. Μπλούνα)	26
16. Οί τρεις φίλοι (παραμύθι)	27-28
17. Μπορείς νά συνεχίσεις;	29
18. Πρίν από πολλά χρόνια	30-31

*- Τά κείμενα τών μαθημάτων 3, 5, 6, 7, 9, 11, 16, 17, 18, 23, 24, 27, 37, 38, 39, 40 καί 46 έχουν ληφθεί — αὐτοῦσια ή κατά διασκευή — από ανέκδοτο ἀλφαριθμητικό τοῦ Θάνου Μπλούνα, πού βραβεύτηκε μέ τήν ὑπ. ἀρ. Γ/3087/30-8-79 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

- Τά κείμενα τών μαθημάτων 2, 10, 15, 28, 29, 31, 33, 36 καί 41 ἔχουν ληφθεί — αὐτοῦσια ή κατά διασκευή — από ανέκδοτο παιδικό βιβλίο τοῦ Θάνου Μπλούνα, πού πρόκειται νά κυκλοφορήσει μέ τόν τίτλο «Φωνοῦλες».

19. 'Η Μεγάλη 'Εβδομάδα	32-33
20. Πάσχα στη Γερμανία	34
21. Πάσχα στην 'Ελλάδα	35
22. 'Ηρθε ή Πασχαλιά (ποίημα Χ. Σακελλαρίου)	36
23. "Ένα παιχνίδι	37
24. 'Ακόμα ένα παιχνίδι	38
25. Πρωτομαγιά	39-40
26. Πρωτομαγιά (ποίημα Γ. Κρόκου)	41
27. 'Ο Μίμης μανάβης	42-43
28. Μάντεψε ποιός (παιχνίδι με τά έπαγγέλματα)	44
29. Μάντεψε τί κάνει	45
30. Αινίγματα	46
31. 'Ο άκατάδεχτος κουμπαράς (παραμύθι)	47-48
32. 'Η γιορτή της μητέρας	49
33. Μανούλα, γιά σένα (ποίημα Θ. Μπλούνα)	50
34. 'Η γιορτή του πατέρα	51-52
35. 'Ο πατέρας μου (ποίημα Χ. Σακελλαρίου)	53
36. Λάθη γιά γέλια	54-55
37. 'Η συνοικία του σχολείου μας	56-57
38. Οί δύο φίλοι	58-59
39. "Ένα άτύχημα	60-61
40. «Τό πάθημα μου έγινε μάθημα»	62-63
41. 'Ο παππούς καί οί παροιμίες του	64-65
42. Ούφ! ζέστη	66-67
43. Καλοκαιρινή έκδρομή	68-69
44. Καλοκαιράκι (ποίημα Γ. Κρόκου)	70
45. Κοντά στη λίμνη	71-72
46. Μαστορέματα (ποίημα Γ. Κρόκου)	73
47. Οί διακοπές (ποίημα Θ. Μπλούνα)	74

105

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΕ ΔΕΠ)

19. Η Μεγάλη Έρσηραδα	32-33
20. Ποίηση στη Γερμανία	34
21. Ποίηση στην Ελλάδα	35
22. Νόβα η Ποιητής (Ιταλία)	36
23. Ένα παιχνίδι	37
24. Άξιμα ένα παιχνίδι	38
25. Πρωτομανία	39-40
26. Πρωτομανία (Ιταλία)	41
27. Ο Μήρας (Ιταλία)	42-43
28. Μοντέρνα (Ιταλία)	44
29. Μοντέρνα (Ιταλία)	45
30. Αισθητική	46
31. Ο Αισθητικός (Ιταλία)	47-48
32. Η γλώσσα (Ιταλία)	49
33. Μοντέρνα (Ιταλία)	50
34. Η γλώσσα (Ιταλία)	51-52
35. Ο καλλιτέχνης (Ιταλία)	53
36. Λόγος (Ιταλία)	54-55
37. Η γλώσσα (Ιταλία)	56-57
38. Ο Λόγος (Ιταλία)	58-59
39. Ο Λόγος (Ιταλία)	60-61
40. Ο Λόγος (Ιταλία)	62-63
41. Ο Λόγος (Ιταλία)	64-65
42. Ο Λόγος (Ιταλία)	66-67
43. Ο Λόγος (Ιταλία)	68-69
44. Ο Λόγος (Ιταλία)	70
45. Ο Λόγος (Ιταλία)	71-72
46. Ο Λόγος (Ιταλία)	73
47. Ο Λόγος (Ιταλία)	74

024000019519

ΕΚΔΟΣΗ Α 1980 (VI) — ΑΝΤ. 30.000 ΣΥΜΒΑΣΗ 3391/1-4-80

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΝΕΑ ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ Ε.Π.Ε.

11/15

13

